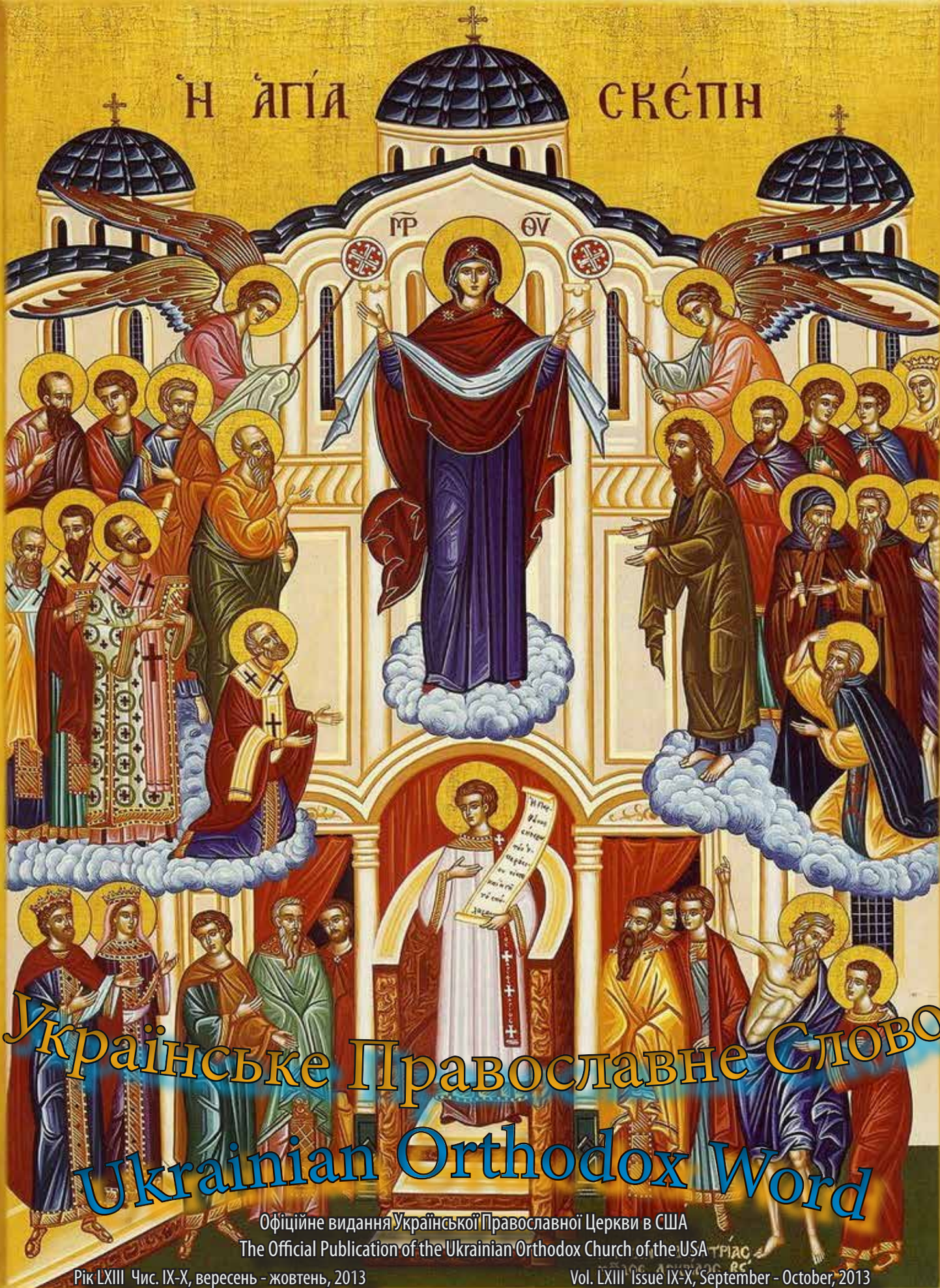

Ἡ ἉΓΙΑ ΣΚΕΠΗ

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LXIII Чис. IX-X, вересень - жовтень, 2013

Vol. LXIII Issue IX-X, September - October, 2013

www.uocofusa.org

Ukrainian Orthodox Word
Українське Православне Слово

His Eminence Metropolitan ANTONY

His Grace Bishop DANIEL - Consistory President

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor-in-Chief
Fr. Ivan Synevskyy

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090
Fax: (732) 356-5556
E-mail: fr.i.synevskyy@uocusa.net

The Ukrainian Orthodox Word
is published **bimonthly**
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$60.00 foreign countries;
\$2.50 per single issue; \$3.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a disk or e-mailed as
an attachment to the Editor-in-Chief. Photos become
the property of the UOW and are not returned.
Comments, opinions and articles are welcomed but
must include the author's full name and address.
Articles are published at the discretion of the Editorial
Staff, which reserves the right to edit, and may not
necessarily reflect the views of the Editorial Board
and/or the UOC of USA.

The deadline for each issue is the 1st of the month prior
to the publication date.

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UNITED STATES POSTAL SERVICE® Statement of Ownership, Management, and Circulation (All Periodicals Publications Except Requester Publications)

1. Publication Title UKRAINIAN ORTHODOX WORD	2. Publication Number 0 1 4 7 - 1 0 1 5	3. Filing Date 09/19/2013
4. Issue Frequency Bimonthly	5. Number of Issues Published Annually 6	6. Annual Subscription Price \$30.00
7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4®) PO BOX 495 SOUTH BOUND BROOK NJ 08880-0495		
8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher (Not printer) Ukrainian Orthodox Church of the USA PO BOX 495 SOUTH BOUND BROOK NJ 08880-0495		
9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor (Do not leave blank)		
Publisher (Name and complete mailing address) Ukrainian Orthodox Church of the USA PO BOX 495 SOUTH BOUND BROOK NJ 08880-0495		
Editor (Name and complete mailing address) REV. IVAN SYNEVSKYY PO BOX 495 SOUTH BOUND BROOK NJ 08880-0495		
Managing Editor (Name and complete mailing address) SAME		

10. Owner (Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.)

Full Name	Complete Mailing Address
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA	PO BOX 495, SOUTH BOUND BROOK, NJ 08880-0495

11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box None

Full Name	Complete Mailing Address

12. Tax Status (For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates) (Check one)
The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for federal income tax purposes:
 Has Not Changed During Preceding 12 Months
 Has Changed During Preceding 12 Months (Publisher must submit explanation of change with this statement)

PS Form 3526, August 2012 (Page 1 of 3 (Instructions Page 3)) PSN: 7530-01-000-9931 PRIVACY NOTICE: See our privacy policy on www.usps.com.

13. Publication Title UKRAINIAN ORTHODOX WORD		14. Issue Date for Circulation Data Below SEPTEMBER-OCTOBER 2013	
15. Extent and Nature of Circulation		Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date
a. Total Number of Copies (Net press run)		6000	6000
b. Paid Circulation (By Mail and Outside the Mail)	(1) Mailed Outside-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	5615	5615
	(2) Mailed In-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	225	225
	(3) Paid Distribution Outside the Mails Including Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, Counter Sales, and Other Paid Distribution Outside USPS®	0	0
	(4) Paid Distribution by Other Classes of Mail Through the USPS (e.g., First-Class Mail®)	0	0
c. Total Paid Distribution (Sum of 15b (1), (2), (3), and (4))		5840	5840
d. Free or Nominal Rate Distribution (By Mail and Outside the Mail)	(1) Free or Nominal Rate Outside-County Copies included on PS Form 3541	75	75
	(2) Free or Nominal Rate In-County Copies Included on PS Form 3541	25	25
	(3) Free or Nominal Rate Copies Mailed at Other Classes Through the USPS (e.g., First-Class Mail)	0	0
	(4) Free or Nominal Rate Distribution Outside the Mail (Carriers or other means)	0	0
e. Total Free or Nominal Rate Distribution (Sum of 15d (1), (2), (3) and (4))		100	100
f. Total Distribution (Sum of 15c and 15e)		5940	5940
g. Copies not Distributed (See Instructions to Publishers #4 (page #3))		60	60
h. Total (Sum of 15f and g)		6000	6000
i. Percent Paid (15c divided by 15f times 100)		98.3	98.3

16. Total circulation includes electronic copies. Report circulation on PS Form 3526-X worksheet.

17. Publication of Statement of Ownership
 If the publication is a general publication, publication of this statement is required. Will be printed in the _____ issue of this publication. Publication not required.

18. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner
Fr. Ivan Synevskyy Date **09/19/2013**

I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including civil penalties).

The Contribution of the Theotokos to the Theosis of Man

So, the Lord Jesus gives us this possibility to unite with God and return to the primary purpose which God ordained for man. Therefore He is described in Holy Scripture as the way, the door, the good shepherd, the life, the resurrection, the light. He is the new Adam who rights the wrong of the first Adam. The first Adam separated us from God with his disobedience and his egotism. With His love and His obedience to the Father, obedience unto death, to "death on the cross," the second Adam, Christ, brings us back once more to God. Once again He orients our freedom towards God, so that by offering Him our freedom, we unite with Him.

The work of the new Adam pre-supposes the work of the new Eve, the Panagia, Mother of God, who put right the wrong done by the old Eve. Eve drove Adam to disobedience. The new Eve, the Panagia, contributes to the incarnation of the new Adam who will guide the human race towards obedience to God. Therefore, as the first human person who achieved Theosis – in an exceptional and, of course unrepeatable, way – the Lady Theotokos played a role in our salvation which was not only fundamental, but both necessary and irreplaceable.

According to St. Nicholas Cabasilas, the great 14th century theologian, if the Panagia, in her obedience, had not offered her freedom to God – had she not said "yes" to God – God would not have been able to incarnate. Once God had given freedom to man, He would not have been able to violate His gift, so He would not have been able to incarnate if there had not been such a pure, all-holy, immaculate psyche as the Theotokos, who would offer her freedom, her will, all of herself totally to

God so as to draw Him towards herself and towards us.

We owe so much to Panagia. This is why our Church honours and venerates the Theotokos so much, so that St. Gregory Palamas, summarising Patristic theology, says that our Panagia holds the second place after the Holy Trinity; that she is god after God, the boundary between the created and the uncreated. "She leads those being saved," according to another fine expression by a theologian of our Church. Recently St. Nicodemus of the Holy Mountain, the steadfast luminary and teacher of the Church, pointed out that the angelic ranks themselves are illumined by the light they receive from the Panagia.

Therefore, she is praised by our Church as "more honourable than the Cherubim and incomparably more glorious than the Seraphim."

The incarnation of the Logos and the Theosis of man are the great

mystery of our Faith and Theology.

Our Orthodox Church lives this every day with its Mysteries, with its hymns, with its icons, with its whole life. Even the architecture of an Orthodox Church witnesses to this. The great dome of the churches, on which the Pantocrator is painted, symbolizes the descent of Heaven to earth; it tells us that the Lord "bent down the Heavens and descended." The Evangelist St. John writes that God became man "and dwelt among us" (John 1:14).

So, we represent the Theotokos in the apse of the altar to show that God comes to earth and to men through her, because He became man through the Theotokos. She is "the bridge by which God

descended," and again, "she who conducts those of earth to Heaven," the Platytera of the Heavens, the space of the uncontainable, who contained the uncontainable God within herself for our salvation.

To continue, our Churches show deified men; those who became gods by Grace because God became man. In our Orthodox Churches we can picture not only the incarnate God, Christ, and His immaculate Mother the Lady Theotokos, but we also show the saints around and below the Pantocrator; on all the walls of the Church we paint the results of God's incarnation: sainted and deified men.

Thus, when we enter an Orthodox Church and see the beautiful holy icons, this is an immediate experience through which we learn what God's plan is for man; what is the purpose of our life.

Everything in the Church talks to us about the incarnation of God and the Theosis of man.

The Church: The Place of Man's Theosis

Those who wish to unite with Jesus Christ, and, through Christ, with God the Father, recognise that this union is realized in the body of Christ, which is our Holy Orthodox Church. Of course, this Union is not with the Divine essence, but with the deified human nature of Christ. But this union with Christ is not external, nor is it simply moral.

We are not followers of Christ in the way that one might perhaps follow a philosopher or a teacher. We are members of Christ's body, the Church. The Church is the body of Christ, the real body, not a moral one, as some mistaken theologians have written, not having looked deeply enough into the spirit of the Holy Church. Despite our unworthiness and sinfulness, Christ takes us Christians and incorporates us into His body. He makes us members of Himself. We become real members of Christ, not just followers of a code of morality. As the Apostle Paul puts it, "We are members of His body, of His flesh, and of His bones" (Ephesians 5:30).

Certainly, depending on the spiritual state of Christians, they are sometimes living members of Christ's body, at other times they are dead. Even as dead members, we still do not cease to be members of Christ's body. For example, someone who is baptized has become a member of Christ's body. If he does not confess, does not take Communion, does not live a spiritual life, he is a dead member of Christ's body, but when he repents, he immediately receives divine life. This permeates him and he becomes a living member of Christ's body. Someone like this does not need to be re-baptized. Someone who has never been baptized, however, is not a member of Christ's body even if he lives a moral life according to human standards. In order to become a member of Christ's body, in order to

be incorporated into Christ, he needs to be baptized.

Since we are members of Christ's body, Christ's life is offered to us and becomes our life. So we are enlivened, saved, and deified, yet we could not be deified if Christ did not make us members of His body; we could not be saved if the Holy Mysteries of the Church did not exist. These make us one body with Christ, and as, according to the Church Fathers, we share the same body and the same blood as Christ... we are in fact one body and one blood with Christ.

Theosis and the Church

What a great blessing that we commune through the immaculate Mysteries! Christ becomes ours; the life of Christ becomes ours; His blood becomes our blood. St. John Chrysostom says that God has nothing more to give man than what he gives him in Holy Communion. Man cannot ask anything more of God than what he receives from Christ in Holy Communion.

So, being baptized, chrismated, confessing, we commune through the Body and Blood of the Lord, and we too become gods by Grace; we unite with God; we are no longer strangers, for we have become familiar with God.

Inside the Church in which we unite with God, we live this new reality which Christ brought to the world: the

new creation. This is the life of the Church, of Christ, which becomes ours as a gift from the Holy Spirit.

Everything in the Church leads to Theosis; the Holy Liturgy, the Mysteries, divine Worship, the Gospel sermon, the fasting; all of these lead to this one thing. The Church alone is the place of Theosis.

The Church is not a social, cultural, or historical organization, and does not resemble other organizations in the world. It is not like the different establishments of the world. The world has fine institutions, fine organizations, fine establishments and other fine things, but our Orthodox Church is the unrepeatable, the sole place for the communion of God with man, for the Theosis of man. Only within the Church can man become a god, and nowhere else: not in universities; not in social services; not in any of the fine and good things that the world has. None of these are able to offer what the Church offers, however good they may be.

No matter how much worldly institutions and systems progress, they can never replace the Church.

It is possible that we weak and sinful men go through crises and difficulties from time to time within the Church. It is possible for scandals to happen in the bosom of the Church. All these happen in the Church because we are as yet on the way to Theosis, and it is very natural that human weaknesses still exist. We are becoming gods, but not yet. So no matter how often these things occur, we will not leave the Church, because within the Church we have the only possibility to unite with God.

For example, when we go to Church to attend the service, we may meet people there who do not pay attention to the holy service; who hold conversations and distract

our attention. Then along comes a seemingly reasonable thought which says: "What do you gain by coming to Church? Might it not be better to sit at home and pray in greater peace and comfort?"

However, we must contradict

this evil thought with discretion: "Yes, perhaps I will have more outward peace at home, but I will not have God's Grace to deify and sanctify me. I will not have Christ, Who is present in His Church. I will not have His Holy Body and His precious Blood, which are on the holy Altar in His holy Church.

I will not partake in the Last Supper of the Holy Liturgy. I will be cut off from my fellow brethren in Christ, together with whom we form Christ's body."

So, whatever may happen, we will not leave the Church, because only within it do we find the path to Theosis.

Theosis is possible through the uncreated energies of God

According to the teachings of the Holy Bible and the Fathers of the Church, man is able to achieve Theosis because within the Orthodox Church of Christ the Grace of God is uncreated. God is not only essence, as the West thinks; He is also energy. If God was only essence, we could not unite with Him, could not commune with Him, because the essence of God is awesome and unapproachable for man, as was written: "Never will man see My face and live" (Exodus 33:20).

Let us give a relevant example from things human. If we grasp a bare electric wire, we will die. However, if we connect a lamp to the same wire, we are illuminated. We see, enjoy, and are assisted by, the energy of electric current, but we are not able to grasp its essence. Let us say that something similar happens with the uncreated energy of God.

If we were able to unite with the essence of God, we would become gods in essence. Then everything would become a god, and there would be confusion so that, essentially, nothing would be a god. In a few words, this is what they believe in the Oriental religions, e.g. in Hinduism, where the god is not a personal existence but an indistinct power dispersed through all the world, in men, in animals, and in objects (Pantheism).

Again, if God had only the divine

essence – of which we cannot partake – and did not have His energies, He would remain a self-sufficient god, closed within himself and unable to communicate with his creatures.

God, according to the Orthodox theological view, is One in a Trinity and a Trinity in One. As St. Maximus the Confessor, St. Dionysius the Areopagite, and other holy Fathers repeatedly say, God is filled with a divine eros, a divine love for His creatures. Because of this infinite and ecstatic love of His, He comes out of Himself and seeks to unite with them. This is expressed and realized

as His energy, or better, His energies.

With these, His uncreated energies, God created the world and continues to preserve it. He gives essence and substance to our world through His essence-creating energies. He is present in nature and preserves the universe with His preserving energies; He illuminates man with His illuminating energies; He sanctifies him with His sanctifying energies. Finally, He deifies him with His deifying energies. Thus, through his uncreated energies, holy God enters nature, the world, history, and human life.

The energies of God are divine energies. They too are God, but without being His essence. They are God, and therefore they can deify man. If the energies of God were not divine and uncreated, they would not be God and so they would be unable to deify us, to unite us with God. There would be an unbridgeable distance between God and men. But as God has the divine energies, and unites with us by these energies, we are able to commune with Him and to unite with His Grace without becoming identical with God, as would happen if we united with His essence.

So we unite with God through His uncreated energies, and not through His essence. This is the mystery of our Orthodox faith and life.

Western heretics cannot accept

this. Being rationalists, they do not discern between the essence; and the energy of God, so they say that they cannot speak about man's Theosis because God is only essence, for on this basis, how can man be deified when they do not accept that the divine energies are uncreated, but regard them as created? How can something created deify man, i.e. how can something outside God deify man?

In order not to fall into pantheism, they do not talk about Theosis at all. What then, according to them, remains as the purpose of human life? Simply moral improvement. If man cannot be deified with divine Grace and divine energies, what purpose does his life have? Only that he becomes morally better. But moral perfection is not enough for man. It is not enough for us simply to become better than before, simply to perform moral deeds. We have as our final aim to unite with holy God Himself. This is the purpose of the creation of the universe. This is what we desire. This is our joy, our happiness, and our fulfillment.

The psyche of man, who is created in the image and likeness of God, yearns for God and desires union with Him. No matter how moral, how good man may be, no matter how many good deeds he may perform, if he does not find God, if he does not unite with Him, he finds no rest. For holy God placed within him this holy thirst, the divine eros, the desire for union with Him, for Theosis, so he has in himself the erotic power, which he receives from his Creator, in order to love truly, strongly, selflessly... just as his holy Creator falls in love with His world, with His creatures. This is so that with this holy erotic impetus and loving power, he falls in love with God. If man did not have the image of God in himself, he would not be able to seek its prototype. Each of us is an image of God, and God is our prototype. The image seeks the prototype, and only when it finds it does it find rest.

St. Gregory Palamas and the energies of God

In the fourteenth century, there was a great upheaval in the Church which was provoked by a Western monk, Barlaam. He heard that Athonite monks talked about Theosis. He was informed that, after much struggle, cleansing of the passions, and much

prayer, they became worthy to unite with God, to have experience of God, to see God. He heard that they saw the uncreated light which the holy Apostles had seen during the Transfiguration of our Saviour Christ on Mount Tabor.

But Barlaam, having the Western, heretical, rationalistic spirit, was unable to perceive the authenticity of these divine experiences of the humble monks, so he began to accuse the Athonite monks as though it was they who were deluded, heretical; as though they were the idolaters. Because he knew nothing about the difference between the essence and the uncreated energy of God, he said that it is impossible for someone to see the Grace of God.

Then, God's Grace revealed a

great and enlightened teacher of our Church, the Athonite St. Gregory Palamas, Archbishop of Thessaloniki. With much wisdom and enlightenment from God, but also from his personal experience, he said and wrote much which taught, in agreement with the holy Scriptures and the Holy Tradition of the Church, that the light of God's Grace is uncreated; that it is a divine energy, so that in fact deified men see

this light as the ultimate, the highest experience of Theosis; and they are seen within this light of God. This is the glory of God, His splendor, the light of Mount Tabor, the light of Christ's Resurrection and of Pentecost, and the bright cloud of the Old Testament. It is the real uncreated light of God, and not symbolic, as Barlaam and others who thought like him believed in their delusion.

To continue, in three great Synods at Constantinople the whole Church justified St. Gregory Palamas, declaring that life in Christ is not simply the moral edification of man, but his Theosis, and that this means participation in God's glory, a vision of God, of His Grace and His uncreated light.

We owe great gratitude to St. Gregory Palamas because, with the illumination

he received from God, with his experience and his theology, he expressed the eternal experience of the Church, and so gave us the teaching concerning the Theosis of man. A Christian is not a Christian simply because he is able to talk about God. He is a Christian because he is able to have experience of God. And just as, when you really love someone and converse with him, you feel his presence, and you enjoy his presence, so it happens in man's communion with God: there exists not a simple external relationship, but a mystical union of God and man in the Holy Spirit.

*By Archimandrite George,
Abbot of the Holy Monastery of St.
Gregorios, Mount Athos*

Невидима боротьба

Старець Никодим Святогорець

У чому полягає християнська досконалість? Для осягнення її необхідна боротьба. Чотири речі, вкрай необхідні для успіху в цій боротьбі

Усі ми звичайно бажаємо і заповідь маємо бути досконалими. Господь заповідає: «То ж будьте досконалі, як Отець ваш небесний досконалий» (Мт. 5,48); св. Павло наполягає: «...щодо зла, будьте дітьми, а щодо розуму, то будьте зрілі» (I Кор. 14,20); в іншому місці у нього читаємо: «...щоб ви стояли непохитно в досконалості й виконували волю Божу в усім» (Кол. 4,12); і знову: «...звернімся до досконалішого» (Євр. 6,1). Ця заповідь була вже вказана у Старому Завіті. Бог так говорить Ізраїлю у Второзаконні: «Ти мусиш бути бездоганний перед Господом, Богом твоїм» (18,13). І св. Давид також заповідає своєму сину Соломону: «І ти, Соломоне, сину мій, знай Бога твого батька, і служи Йому щирим серцем та покірною душею» (1 Хр. 28,9). Після цього не можемо не бачити, що Бог вимагає від християн повної досконалості, тобто вимагає, щоб ми були досконалі у всіх чеснотах.

Але якщо ти, любий у Христі читачу мій, бажаєш досягнути такої висоти, потрібно тобі спочатку дізнатися в чому полягає християнська досконалість. Бо, не з'ясувавши цього, можеш зійти з правдивої дороги і, думаючи, що прямуєш до досконалості, йти зовсім в інший бік.

Скажу прямо: найдосконаліше і найбільше діло, якого тільки може бажати і досягнути людина, — це наближення до Бога і перебування в єднанні з Ним.

Але немало є таких, які кажуть, що досконалість християнського життя полягає в постах, чужанні, поклонах, спанні на голій землі та в інших подібних омертвленнях

тіла. Інші кажуть, що вона полягає в читанні багатьох молитов вдома й у вистоюванні довгих церковних служб. А є й такі, які вважають, що наша досконалість полягає виключно в умовій молитві, в усамітненні, анахоретстві й мовчанні. А взагалі більшість

Божим, особливо початківцям. Вони постять, щоб смирити свою буйну плоть; проводять чужання, щоби витончувати своє умове око; сплять на голій землі, щоб не розніжуватися сном; зв'язують язик мовчанням і усамітнюються, щоб уникнути навіть найменших підстав для вчинку, який міг би засмутити Всесвятого Бога; читають молитви, вистоюють церковні служби і роблять інші благочестиві діла, щоб їх увага не відходила від речей небесних; читають про життя і страждання Господа нашого не для чого іншого, як для кращого пізнання власної нікчемності й великого милосердя Божого; щоб навчитися і схилитися до слідування за Господом Ісусом Христом, з самовідреченням і хрестом на своїх раменах, і щоб щораз сильніше зігрівати в собі любов до Бога і ненависть до себе, як пише Євангеліє.

Але, з іншого боку, ці ж чесноти тим, які на них покладають основу свого життя і своєї надії, можуть причинити більшу шкоду, ніж їх непрактикування, - не самі по собі, тому що вони добрі й святі, а з вини тих, які неналежно ними користуються. Тобто коли вони звертають увагу тільки на зовнішнє виконання цих чеснот, а залишають своє серце вільне для власних бажань і для бажань диявола, який, бачачи, що вони зійшли на манівці, не тільки не заважає їм з радістю вправлятися в цих тілесних подвигах, але й спонукає розширювати і побільшувати їх через суєтний їх помисел. Відчуваючи при цьому деякі духовні зрушення і втіхи, ці діячі починають думати, що вже піднялись до стану Ангельських чинів і відчувають в собі присутність самого Бога. Іншого разу, заглибившись у споглядання яких-небудь абстрактних, неземних речей, мріють, ніби вони зовсім покинули межі світу цього й були піднесені до третього неба.

Але як вони помиляються і як далеко вони відістинної досконалості,

обмежує цю досконалість до точного виконання усіх подвижницьких діл, які приписані уставом, не вдаючись до крайностей, а тримаючись золотієї середини. Але всі ці чесноти самі в собі не становлять бажаної християнської досконалості, а є тільки засобами і способами її досягнення.

Що вони є засобами, і до того ж ефективними, для досягнення досконалості в християнському житті, немає жодного сумніву. Бо бачимо дуже багато благочестивих мужів, які живуть в цих чеснотах з тією метою, щоб отримати силу і кріпость проти своєї гріховності й нікчемності, щоб почерпнути з них мужність протистояти спокусам і брехливим підступам трьох головних наших ворогів: плоті, світу й диявола; щоб в них і через них запастися духовною підмогою, яка так необхідна всім рабам

це може кожен зрозуміти, судячи з їхнього життя і їхньої моралі. Вони, звичайно, бажать, щоб їм завжди віддавали перевагу перед іншими. Вони — свавільні і завжди уперті в своїх рішеннях. Такі люди сліпі у всьому, що торкається їх самих, але дуже пильні й ретельні в розбиранні діл і слів інших. Якщо хтось почне користуватись пошаною в інших, яка, як їм здається, належить до них, вони не можуть цього знести і стають явно ворожими до нього. Якщо хтось заважає їм у їхніх благочестивих заняттях і подвижницьких трудах, особливо в присутності інших, - Боже борони! - вони негайно обурюються, відразу киплять гнівом і стають зовсім д іншими, неподібними на себе.

Якщо Бог, бажаючи привести їх до пізнання самих себе і спрямувати на істинний шлях до досконалості, пошле їм скорботи і хвороби або допустить на них гоніння, якими Він звичайно випробовує істинних і справжніх своїх рабів, тоді виявляється, що приховувалося в їх серці, і як глибоко вони зіпсовані гордістю. Бо яка б не сталася з ними прикрість, вони не хочуть схилити своєї шиї під ярмо Божої волі і мирно спочивати на праведних та істинних судах Його, і не бажать, за прикладом

Господа нашого Ісуса Христа, Сина Божого, що упокорив себе й постраждав ради нас, упокорити себе більше від всіх створінь і вважати своїх гонителів любими друзями, зняряддя Божої благодаті й прискорювачами їх спасіння.

З цього бачимо, що вони потрапляють у велику небезпеку. Маючи своє внутрішнє око, тобто розум, затемнене, вони дивляться ним на себе, але дивляться хибно. Вважаючи, що у своїх зовнішніх ділах зайшли далеко вперед і вже досягнули досконалості, такі люди впадають у гордість і починають осуджувати інших. Після цього вже майже неможливо, щоб хто-небудь з людей їх навернув, хіба лиш особлива Божа дія. Легше навернеться на добро явний грішник, аніж скритий, який прикривається видимими чеснотами.

Тепер, коли ми так чітко і виразно з'ясували, що духовне життя і досконалість не полягають тільки в цих видимих чеснотах, про які говорилося раніше, варто усвідомити і те, що вони не полягають ні в чому іншому, а тільки в наближенні до Бога і в єднанні з Ним, як було сказано на початку. З цього також випливає сердечне визнання доброти і величі Божої та усвідомлення нашої нікчемності

їх схильності до всякого зла; любов до Бога і ненависть до самого себе; підкорення себе не тільки Богові, але й усім творінням із любові до Бога; відкинення власної волі й повне підкорення Божій волі. Водночас усе це треба бажати і здійснювати від чистого серця, на славу Богу (1 Кор. 10,31), лише для того, щоб вгодити Богові, і тільки тому, що так хоче Він сам, і що так нам годиться Його любити і Йому служити.

Ось це є закон любові, написаний перстом самого Бога в серцях вірних рабів Його! Ось відречення самих себе, якого вимагає від нас Бог! Ось блага ярмо Ісуса Христа і легкий тягар Його! Ось підкорення волі Божій, якої вимагає від нас Відкупитель наш і Учитель своїм прикладом і своїм словом! Чи не наказав наш Начальник і Звершитель нашого

спасіння Господь Ісус говорити в молитві своїй до Небесного Отця: «Отче Наш! ...нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі» (Мт. 6,10)? І сам Він, приймаючи страждання, чи не говорив: «Отче... хай не Моя, а Твоя буде воля» (Лк. 22,42)! І чи не сказав про своє діло: «...зійшов Я з неба не для того, щоб волю власну чинити, а волю Того, хто Мене послав» (Йо. 6,38)?

Бачиш тепер, брате, в чому річ. Припускаю, що ти готовий і рвешся досягнути такої досконалості. Нехай буде благословенний цей твій порив! Але приготуйся і до праці, до поту і боротьби з перших же кроків твого шляху. Ти повинен усе віддати в жертву Богові і творити тільки Його волю. Але побачиш стільки в тебе бажань, скільки різних сил і потреб, і всі вони вимагають задоволення, незважаючи на те, чи відповідає це Божій волі. Тому для досягнення бажаної мети тобі необхідно спочатку приборкати свої бажання і, врешті, цілком їх погасити й умертвити. А щоб мати успіх в цьому, тобі потрібно постійно протиставитися злу і спонукати себе до добра, тобто потрібно постійно боротися з собою й зі всім, що потурає твоїм бажанням, збуджує й підтримує їх. Приготуйся на такий бій і на таку боротьбу і знай, що вінець — досягнення бажаної тобою мети — дається тільки відважним воїнам та борцям.

Але наскільки ця боротьба є найтрудніша з усіх — бо, вступаючи в боротьбу з самими собою, ми в собі ж стикаємося з противником, — настільки і перемога в ній є славіша від усякої іншої, і - найголовніше - вона понад все інше мила Богові. Бо якщо, запалившись ревністю, ти переможеш і умертвиш свої розгнудані пристрасті, свої похоті і бажання, то вгодиш Богу більше і послужиш Йому краще, ніж бичував би себе до крові й висушував би себе постом ревніше від усіх давніх пустельників. Навіть якщо ти викупиш сотні рабів-християн із поганської неволі й даси їм свободу, то не я врятуєш себе, якщо при цьому сам перебуваєш у рабстві пристрастей. І яке би ти діло не

зробив — хай якнайбільше, у важких трудах і жертвах, — воно не доведе до тієї мети, яку ти бажаєш досягнути, якщо при цьому залишиш без уваги свої пристрасті, дозволяючи їм вільно жити й діяти в тобі.

І, нарешті, коли ти вже пізнав, у чому полягає християнська досконалість, і що для її досягнення тобі необхідно вести безнастанну й жорстоку боротьбу з собою, тобі потрібно, якщо істинно бажаєш стати переможцем в цій невидимій боротьбі й здобути у винагороду вінець, вкоренити у своєму серці, ніби вдягаючись у невидиму зброю, найбільш благонадійну і всемогутню, такі чотири настанови й духовні діяння: а) ніколи ні в чому не надіятися на себе; б) мати в серці завжди повне і сміливе уповання тільки на Бога; в) безнастанно змагатися; г) завжди перебувати у молитві.

Ніколи і ні в чому не треба вірити собі і надіятися на себе

Не покладатися на себе, любий мій брате, так необхідно в нашій боротьбі, що без цього, будь певен, не тільки не зможеш отримати бажаної перемоги, але й не встоїш навіть проти незначного нападу ворога. Закарбуй це глибоко в своєму умі і серці.

З часу переступлений нашого прабатька, ми, попри ослаблення своїх духовно-моральних сил, звичайно маємо дуже високу думку про себе. Хоч щоденний досвід дуже болюче переконує нас у брехливості такої думки про себе, ми в незрозумілому самообмані не перестаємо вірити, що ми є «щось», і то «щось» важливе. Але ця наша духовна неміч, яка дуже важко помічається і усвідомлюється, є понад все інше в нас противна Богові, як перше породження нашого зосередження на собі і самолюбства й джерело, корінь і причина всіх пристрастей та всіх наших падінь. Вона зачиняє ті двері в умі чи в душі, що тільки через них звичайно входить в нас благодать Божа, не даючи їй увійти всередину й замешкати в людині. Тому благодать і відступає

від людини. Бо як вона може увійти для просвітлення і допомоги в ту людину, яка думає про себе, що вона є щось велике, що сама все знає й не потребує жодної сторонньої допомоги? Нехай Господь вирятує нас від такої люциферівської хвороби і пристрасті! Зарозумілих Бог суворо картає словами пророка: «Горе тим, хто у своїх очах мудрі та перед собою самими розумні!» (Іс. 5,21). Тому й апостол каже нам: «Не будьте зарозумілі на себе» (Рим. 12,16).

Не навидячи цю злу зарозумілість, Бог нічого так не любить і не бажає так бачити в нас, як щире усвідомлення нашої нікчемності і повну впевненість та відчуття, що найменше в нас добро, в нашій природі і в нашому житті, походить від Нього єдиного як джерела всякого блага, і що від нас не може взяти початок жодне справжнє добро: ні добра думка, ні добре діло. Ось чому сам Він і намагається насадити цей небесний паросток в серцях своїх улюблених друзів, збуджуючи в них бажання не цінити себе і утверджуючи бажання не надіятися на себе, деколи через благодатну дію і внутрішнє просвітлення, деколи зовнішніми ударами й скорботами, деколи несподіваними й майже непереборними спокусами, а деколи й іншими способами, не завжди для нас зрозумілими.

Однак, хоч це несподівання від себе чогось доброго і непокладання на себе є Боже в нас діло, ми зі свого боку повинні докладати всіх зусиль, щоб здобути такий настрій, робити все, що можемо і що нам під силу, і я, брате мій, накреслюю тобі тут чотири вправи, з допомогою яких, при Божій помочі, можеш врешті виховати невіру в себе, тобто, щоб ніколи ні в чому не надіятися на себе.

а. Пізнай свою нікчемність і постійно тримай в думці те, що ти сам від себе не можеш робити ніякого добра, за яке міг би бути гідним Царства Небесного. Послухай, що кажуть богомудрі отці: Петро Дамаскин запевняє, що «нічого немає кращого, як пізнати свою неміч і незнання, і немає нічого гіршого, як не усвідомлювати собі цього» (Грецьке Добротолубіє, с.

б11) св. Максим-Ісповідник вчить, що «основа всякої чесноти — це пізнання людської немочі» (Грецьке Доброт., с. 403); св. Іван Золотоустий стверджує, що «тільки той найкраще себе знає, хто думає про себе, що він — ніщо».

б. У цій справі шукай допомоги Бога через теплі й смиренні молитви, бо це є Його дар. Якщо ти бажаєш отримати його, то насамперед тобі треба вкоренити в собі переконання, що ти не тільки не маєш про себе такої свідомості, але й здобувати її зовсім не можеш сам собою. Відтак сміливо стань перед величчю Бога і твердо вір, що з безмежного свого милосердя Він конечно подарує тобі таке пізнання себе, коли і як Він знає. Не допускай навіть малого сумніву, що ти справді отримаєш це.

в. Звикай завжди побоюватися за себе і боятися своїх численних ворогів, яким не можеш протистояти навіть коротко; бійся їх великого досвіду вести з нами боротьбу, їх великого лукавства й засідок, їх переображення в ангелів світла, їх численних підступів і тенет, які вони таємно ставлять на шляху твого життя в чеснотах.

г. Якщо впадеш в який-небудь гріх, якнайшвидше звертайся до думки про власну неміч. Зрештою на те Бог і допустив твоє падіння, щоб ти краще пізнав свою слабкість, і таким чином не тільки сам навчився погорджувати собою, але щоб захотів бути погордженим й іншими через неї. Знай, що без такого бажання в тобі неможливе відродження й вкорінення благодатного невір'я собі, на якому ґрунтується і бере початок істинне смирення, і яке саме має основу в згаданому досвіді пізнання власного безсилля і безрезультатності надії на себе.

Із цього кожен бачить наскільки необхідно для того, хто бажає стати причасником світла небесного, пізнати себе, і як до такого пізнання Божа доброта приводить гордих і самонадіяних з допомогою їх падінь, справедливо допускаючи їх впасти в той самий гріх, від якого, як вони вважають, є у змозі самі себе захоронити; щоб пізнали власну неміч і щоб більше не надіялися

на себе як у цьому, так і в іншому випадку.

Однак цей засіб, хоч дуже ефективний, але водночас і небезпечний, Бог застосовує це завжди лише тоді, коли всі інші засоби, легші й вільніші, про які ми згадали, не приводять людину до самопізнання. Тільки тоді Він допускає, щоб людина впала у гріхи, більші чи менші, відповідно до рівня її гордовитості, зарозумілості й самонадіяності, а де немає такої зарозумілості, там не буває і повчальних падінь. Тому, коли впадеш у гріх, швидше звертайся думками до смиренного самопізнання і зневажливої думки про себе, і настирливою молитвою випроси в Бога істинне світло для пізнання власної нікчемності та утвердження свого серця в ненадії на себе, щоб знову не впасти в той самий, або ще тяжчий, спустошуючий твою душу гріх.

Додам до цього, що не тільки коли хтось впаде в який-небудь гріх, але і коли підлягає якомусь нещастю, біді та скорботі, особливо тілесній хворобі, важкій і тривалій, має він зрозуміти, що терпить це, аби прийти до самопізнання, усвідомлюючи свою неміч, і смиритися. Зрештою з цією метою і допускає Бог, щоб приходили до нас всілякі спокуси від диявола, від людей і від нашої зіпсованої природи. І св. Павло, бачачи цю ціль у спокусах, які нападали на нього в Азії, говорив: «ми, дійсно, мали самі в собі присуд смерті, щоб надіялися не на самих себе, а на Бога, який воскрешає мертвих» (2Кор. 1,9).

І ще додаю: хто хоче пізнати свою неміч у власному житті, нехай, той — не кажу багато днів, але хоч один день — поспостерігає за своїми думками, словами і ділами: про що думав, що говорив і що робив. Без сумніву, він побачить, що більша частина його думок, слів і діл були гріховні, нерозумні й погані. Такий досвід переконливо дасть йому зрозуміти наскільки він недосконалий і немічний; а від такого розуміння, якщо він щиро бажає собі добра, дійде до відчуття наскільки безглуздо надіятись на себе й чекати якогось добра від себе.

Про надію на одного Бога і впевненість у Ньому

Як ми сказали, в нашій невидимій боротьбі дуже важливо в жодний спосіб не покладатися на себе. Але, якщо ми тільки відкинемо всяку надію на себе і зневіримося в собі, не знайшовши іншої опори, то зразу ж втечемо з поля бою, або будемо конче переможені й взяті в полон нашими ворогами. Ось чому разом з абсолютним відреченням від себе нам потрібно закріпити в серці досконалу надію на Бога і повну впевненість у Ньому. Тобто потрібно всім серцем відчувати, що нам рішуче немає на кого надіятися, як тільки на Нього одного; і ні від кого іншого, як тільки від Нього одного, ми можемо чекати всякого добра, допомоги та перемоги. Бо коли ми, які є ніщо, нічого не чекаємо від себе, крім спотикань і падінь, й відкидаємо всяку надію на себе, то завжди отримуємо від Бога всяку перемогу, як тільки озброїмо серце своє живим упованням на Нього і повною впевненістю в отриманні від Нього допомоги, як сказано у псалмі: «На Нього уповало моє серце, і допомоги зазнав» (Пс. 28,7).

Утвердитися в цій надії і заради неї отримати всіляку підтримку, допоможуть нам такі думки:

а. Що шукаємо допомоги у Бога, який, як Всемогутній, може зробити все, що захоче, і може нам допомогти.

б. Що шукаємо її в Бога, який, як Всевідучий і Премудрий, знає все досконало. Знає і те, що корисне для спасіння кожного з нас.

в. Що шукаємо такої допомоги в Бога, який, як безконечно Благий, з невимовною любов'ю дивиться на нас, завжди доброзичливо готовий в кожній годині й хвилині надати всіляку допомогу, яка потрібна нам для перемоги в нашій духовній боротьбі, негайно, як тільки з твердим упованням віддамося в Його обійми.

Хіба ж можливо, щоб наш добрий Пастир, який три роки ходив, шукаючи загиблу овечку, так голосно кличучи, що висохла гортань Його, і ходив стежками настільки важкими й

тернистими, що пролляв кров свою і віддав життя, як, кажу, є можливо, щоб Він тепер, коли овечка ця йде вслід за Ним, з любов'ю звертається до Нього і з надією кличе Його на допомогу, не звернув очей своїх на неї, не взяв її на божественні свої рамена і, принісши в зібрання ангелів небесних, не влаштував з ними з цієї причини свята? Якщо Бог наш не перестає шукати з великою ретельністю і любов'ю, щоб знайти, подібно до драхми, сліпого і глухого грішника, як можна допустити, що Він залишив би його тепер, коли той, як загублена овечка, голосить і кличе свого Пастиря? І хто повірив би, що Бог, 20 який безнастанно стукає в серце чоловіка, бажаючи ввійти всередину і вечеряти з ним, згідно з Одрокровенням (Од. 3,20), даючи йому свої дари, — хто повірить, що цей самий Бог, коли чоловік відкриє йому своє серце і прикличе Його, залишився б глухим і не бажав би ввійти в нього?

г. І, нарешті, четвертий спосіб для оживлення твердого уповання на Бога і стягання Його швидкої допомоги — це переглядання в пам'яті всіх прикладів швидкої допомоги від Бога, наведених у Святому Письмі. Ці приклади, такі чисельні, найрозуміліше показують нам, що ніколи не був залишений посоромленим і без допомоги той, хто надіявся на Бога. «Гляньте на донедавні покоління, — говорить премудрий Сирах, — подивіться; чи зазнав хтось ганьби, довіривши Господеві?» (Сир. 2,10).

Озброївшись цими чотирма правилами, брате мій, мужньо вступай у боротьбу і веди її бадьоро, в повній впевненості, що тобі дано буде отримати перемогу. Бо завдяки цьому ти доб'єшся досконалого уповання на Бога, а таке уповання постійно буде притягувати до тебе Божу допомогу і зодягати у всеперемагаючу силу. Одне і друге врешті вкорінить у тобі те, що ти повністю ненадіятимешся на себе. Про це я не опускаю нагоди нагадати тобі і в цій главі, тому що не знаю, кому й коли не було би потрібно цього нагадувати. Так глибоко вкорінилося в нас і так кріпко приросло до нас це самоцінування, ніби-то ми є щось, і щось

не мале, що воно завжди скритно живе в нашому серці, як якісь тонкі й невловимі порухи, навіть тоді, коли ми впевнені, що жодного уповання на себе не маємо, а навпаки, сповнені повного уповання на єдиного Бога. Щоб уникнути, наскільки це можливо, такої зарозумілості в серці й діяти без будь-якої надії на себе, а з єдиним упованням на Бога, кожен раз налаштовуйся так, щоб усвідомлення і відчуття своєї немочі випереджувало у тобі споглядання Божої всемогутності, а одне й друге, щоб випереджувало кожну твою дію.

Як пізнати, чи діє хтось без надії на себе, а з досконалою надією на Бога?

Нерідко трапляється, що деякі думають, ніби вони не мають жодної надії на себе, а все уповання покладають на Бога і в Ньому одному впевнені. Насправді ж так не є. У цьому вони можуть самі пересвідчитись, судячи з того, як себе почувають і що стається з ними після того, як трапляється їм впасти. Якщо вони, переживаючи падіння, докоряють собі за це й вирішують: «Зроблю те і те, наслідки падіння затруться, і в мене знову піде все як має бути», — то це є вірний знак, що перед своїм падінням вони надіялись на себе, а не на Бога. І чим глибша та більша їхня скорбота, тим стає зрозуміліше, що вони дуже багато уповали на себе і дуже мало на Бога. Тому скорбота їх падіння і не заглушується ніякою відрадою. Хто ж не покладається на себе, але уповає на Бога, той, коли впаде, не дуже дивується цьому і не переймається надмірною скорботою, бо знає, що це сталося з ним, звичайно, через неміч його, але ще більше — від слабкої надії на Бога. Тому внаслідок падіння він ще більше перестає надіятися на себе і намагається збільшити та поглибити смиренне уповання на Бога. А далі, ненавидячи погані пристрасті, які були причиною його падіння, спокійно і мирно несе весь тягар покути за образу Бога і, озброївшись ще більшим упованням на Нього, з великою мужністю та рішучістю переслідує своїх ворогів аж до смерті.

Про сказане вище я бажав би, щоб поміркували деякі особи, які думають, що вони — чеснотливі й духовні. Ті, які, впавши в який-небудь гріх, мучаться і нудьгують не знаходячи спокою, і змучені цією печаллю та нудьгою, які в них не від чого іншого, як від самолюбства, біжать через те ж самолюбство до духовного отця, щоб визволитись від такого тягара. А їм треба було це зробити відразу після падіння, і зробити це не через що інше, як через бажання якнайшвидше змити скверну гріха, яким образили Бога, і прийняти нову силу проти себе самого у святому таїнстві покаєння.

Про помилковість думки тих, які вважають надмірну печаль чеснотою

При цьому грішать ті, що вважають чеснотою надмірну печаль, яка буває в них після вчинення гріха, не розуміючи, що це виникає в них через гордість і зарозумілість, яка походить від надмірного покладання на себе і на власні сили. Бо, думаючи, що вони щось велике, забагато на себе взяли, сподіваючись самі з цим упоратись. Тепер, бачачи із досвіду свого падіння, що в них немає жодної сили, вони дивуються, ніби зустріли щось неочікуване, бентежаться і падають духом, бо бачать розпростертого на землі ідола, тобто самих себе, на кого поклали всі свої очікування та надії. Але цього ніколи не трапляється зі смиренним, який уповає на єдиного Бога, не чекаючи нічого доброго від себе. Тому, коли такий і впаде в який-небудь гріх, хоч відчуває його тягар і печаль, але не бентежитьсь і не вагається розгублено, бо знає, що це сталося з ним через його власне безсилля, і падіння не є для нього неочікуваною новиною.

Певні знання, які допомагають у визначенні міри і обсягу недовіри до себе та повного уповання на Бога

Оскільки вся сила, якою перемагаємо наших ворогів, породжується в нас від недовіри до себе та уповання на Бога, то треба

тобі, брате мій, запастися правдивим знанням стосовно цього, щоб, з Божою допомогою, завжди носити в собі й зберігати таку силу. Будь твердо переконаний, що ні здібності, ні добрі якості — чи то природні, чи набуті, — ні таланти, даровані нам, ні знання всього Писання, ні те, що ми довгий час працювали для Бога і вже звикли до цієї праці, — навіть усе це разом не дасть нам змоги правильно виконувати Божу волю, якщо при кожному боговгодному, доброму ділі, яке належить нам зробити, при кожній біді, яку хочемо обминути, при кожному хресті, який повинні нести з волі нашого Бога, якщо, наголошую, у всіх таких і подібних випадках нашого серця не надихне особлива Божа допомога і не дасть нам сили для виконання діл, як сказав Господь: «Без Мене ж ви нічого чинити не можете» (Йо. 15,5). Отже, ціле своє життя, кожен день і хвилину, ми повинні берегти в собі незмінним таке в серці почуття, переконання й постанову, що за жодних обставин нам не можна покладатися і надіятися на себе.

Стосовно ж надії на Бога, до того, що я сказав вже в третій главі, додай ще ось це: знай при цьому, що немає нічого легшого і зручнішого для Бога так зробити, щоб ти переміг своїх ворогів, хай буде їх мало чи багато, нехай будуть вони старі та сильні, чи нові й слабкі. Але на все у Нього свій час і свій порядок. Тому, нехай якась душа надмірно обтяжена гріхами, нехай вона винна у всіх гріхах світу, нехай осквернена так, як тільки хто може подумати, і нехай вона при цьому, скільки хотіла і могла, вживала всякі засоби та подвиги, щоб відступити від гріха і навернутися на дорогу добра, але ніяк не могла утвердитись в чомусь достойному, навіть найменшому, а навпаки, ще глибше поринала в зло, — нехай вона така. Але при цьому всьому їй не треба слабшати в надії на Бога і відступати від Нього, їй не варто полишати ні зброї, ні подвигів своїх духовних, а треба боротися, і боротися з собою та з ворогами мужньо і невтомно. І знай, що в цій невидимій боротьбі тільки той не тратить, хто не перестає боротися і уповати на Бога, допомога якого

Продовження на ст. 13 >

The Birth of Mary, Mother of God

September 8 (21)

Today we celebrate the birth of Mary. This feast has always been a big deal in the Eastern churches - in fact, it wasn't introduced to the west until the seventh century, when the Syrian Pope Sergius introduced it to Rome.

Our remembrance of Mary today is both odd and countercultural. Odd: a huge feast, a big deal out of her birth, but no record in the Bible

anywhere. Source: Gospel of James, a non-canonical source tells much of the detail in Mary's life (second half of second century). The Protoevangelion's absence from the canon does not mean that all of its material was polluted. The Greek fathers found much of this source to be trustworthy, especially stories about Mary. St. Romanos the Melodist composed the following strophe of a kontakion, which would be sung in the Church as part of the liturgy much as our kontakia are sung today:

"By your holy birth, O pure one, Joachim and Anna were freed from the curse of barrenness, and Adam and Eve from the corruption of death; your people also, who have been freed from the guilt of their sins, celebrate the feast of your birth by crying unto you: "The barren woman gives birth to the Theotokos, who nursed [Christ], our life."

St. Romanos establishes a pattern that only further develops in our Orthodox tradition. Take note of his claim: Adam and Eve are freed from the corruption of death and Mary's people are forgiven of their sins. We Orthodox praise Mary like this in our hymns all of the time, but do we think about the claim we are making, that Mary contributed to the salvation of humankind? It is no wonder that those who enter into the full communion of our Church often find our confession of Mary to be the greatest stumbling

Iconographer Andriy Maday

block, which is why I say that the way we praise Mary, the claims we make about her contribution are countercultural. A responsible Christian is supposed to attribute salvation to Christ, and not make too much of Mary.

I'm not sure how any one of us might respond to this, but it would be tempting to point to one of the miracles Mary has worked for Orthodox people throughout history. Mary's icon (Theotokos Nikopoia, the maker of victory) was carried into battle by the Byzantine Empire and remains revered to this day even though the Byzantines lost the icon to the Venetians during the Fourth Crusade. The Pochaiv monastery claims that Mary appeared during a Turkish attack in the 17th century and she slayed the invaders to spare the monastery. The Russian Orthodox Church recently received Mary's Belt from the vatopedi monastery of mount Athos; in November 2011, over three million people waited in long lines to venerate the belt. Even the notorious punk band called upon Mary to overthrow Putin in 2012. Not only Orthodox venerate Mary; perhaps her most famous image is known to us as Our Lady of Guadalupe. Christians claim to have received Mary's healing power through this image which you can display on T-shirts, boots, and tattoos. Christians throughout the world truly view her as a savior. Christians turn to Mary for one reason:

when one is in trouble, they ask their Mom for help.

It would seem, then, that we should invoke Mary now to protect our fellow Syrians and Copts who are suffering from inhuman atrocities, that she would deliver peace and rain justice upon them. And indeed, we should approach her in petition and ask her to take our case before the throne of God almighty.

But we should not be disappointed, friends, if we do not receive the miracle that we seek. The reason for this is that the miracle of Mary's birth did not occur with high drama and shamanic healing and sayings. The miracle of her life is that she taught our Lord, Jesus Christ, how to carry a cross. She said yes to God as a bewildered teenager whose pregnancy shamed her in her community and caused doubt in her righteous husband, Joseph. She said yes to God when Jesus disobeyed his parents and amazed the teachers in the temple. She said yes to God when she stood at the foot of the cross and silently watched her Lord suffer humiliating death, despite being righteous. She was a model mother and Christian because she was willing to carry her cross. Think about it: in his humanity, Jesus learned how to empty himself for others in complete and utter humility. This is the miracle of Mary's birth and her life, that her voluntary carrying of her cross, her consistency in following God, and her love of Jesus and his disciples allowed God to do his work in this world. Any wise sage of the New Testament era placed in charge of narrating Mary's story would have written that Mary pleaded with the government and sought the assistance of powerful people to stop the injustice done to her son. This was not the case: she acted according to her appointed

station and, to the best of our knowledge, loved all to the bitter end.

Even if God does not appear to intervene in Syria and Egypt, a miracle is still possible. A miracle is possible because Mary has shown each one of us how to follow God, just as she taught her son, Jesus. We too can become God's faithful followers, and by his power and grace, we can become chosen vessels through whom God will convert nations and hearts, and bring peace to those who exercise the preferential option of violence. All we have to do is listen to and imitate our mother, Mary. We can be assured that she weeps over the atrocities committed in Syria. Every day, when I drop my daughter off at preschool, I see children clinging to their moms. They want their moms to hold and hug them, to keep them safe. Mary will do everything she can to do this for her Syrian, Egyptian, American, Ukrainian, and indeed, her global children. But for us to join in her amazing "yes," we must follow her example and obey God by loving our neighbors, even when they hate us. This is the chief reason that we have gathered today to remember the anniversary of Mary's birth. We remember Mary's entrance into the world in a spirit of thanksgiving, that God

so loved this woman and her parents, that he granted her an opportunity to contribute to his plan of salvation for humankind. Let our remembrance of Mary be an active remembrance, one that leads us to take action in imitation of our mother. This action is to carry our cross and love our neighbor, for when we refuse to love others, all we do is exacerbate the vicious cycle of violence and division that so afflicts this world.

Today, when we sing the refrain, "Most Holy Theotokos, save us," may we remember the true miracle of Mary's life: her desire to say yes to God and to love all of her children. Because through her prayers and our willingness to follow her lead, God may yet transform and transfigure a world in desperate need of divine love (John 3:13-17) practiced by the people who claim to be God's children. May it be so, for Egypt, for Syria, and for us. Most Holy Theotokos, save us.

*Dn. Nicholas Denysenko, Ph.D.
Assistant Professor of Theological Studies
Director, Huffington Ecumenical Institute
Loyola Marymount University
Author, The Blessing of Waters and Epiphany*

Продовження зі ст. 11 >

Невидима боротьба

ніколи не відступає від тих, які воюють в Його полках, хоч деколи Він допускає отримувати їм рани. Тому борись не відступаючи, бо в цій невідступній боротьбі — вся суть. У Бога ж завжди готові і ліки для тих, хто поранений ворогами, і допомога для їх знищення, які в потрібний час подає Він борцям своїм, що шукають Його і твердо надіються на Нього; в годину, коли вже не чекають, побачать вони, як зникають горді вороги їх, як написано: «вояки вавилонські припинили битву, сидять безчинно по твердинях» (Єр. 51,30).

**Про те, як треба вправляти
нам розум свій, щоб він не хворів
незнанням**

Самої недовіри до себе і уповання на Бога, таких необхідних в нашій духовній боротьбі, замало. Бо ми не тільки не здобудемо перемоги, а навпаки, впадемо в ще більше зло. Тому разом з ними нам треба чинити й особливі подвиги або виконувати повчальні духовні вправи.

Серед цих вправ на першому місці повинні бути вправляння ума

і волі.

Розум потрібно визволити і хоронити від незнання, яке дуже вороже йому, бо, затьмарюючи його, не дає йому пізнати істину, яка є предметом і ціллю його устремлень. Для цього потрібно вправляти розум, щоб він був світлий і чистий та міг добре розрізняти, що корисне для нас, щоб очистити душу від пристрастей і прикрасити її чеснотами.

Такої світлості ума ми можемо досягнути двома способами: перший, і більш необхідний, є молитва, якою потрібно благувати Святого Духа, щоб зволив пролити своє божественне світло в наші серця, що Він напевно зробить, якщо істинно будемо шукати тільки одного Бога, якщо щиро будемо горіти ревністю, щоб все чинити згідно з Його волею, і якщо в кожній справі будемо охоче підчиняти себе пораді наших досвідчених духовних отців і нічого не робити без їх дозволу.

Другий спосіб вправляння ума є постійне розглядання речей і заглиблення в їх пізнання, щоб ясно бачити, які з них добрі, а які погані; не так, як судить про них почуття і світ, а як судить правий розум і Святий Дух або істинне

слово Богонатхненних Писань і духоносних Отців та Вчителів Церкви. Бо коли таке розглядання і поглиблення буде правдиве і належне, то воно дасть нам ясно зрозуміти, що ми повинні за ніщо мати і вважати суєтним і брехливим все, чого любить і всякими способами шукає сліпий і розбещений світ.

Саме почесні, утіхи і багатства світу є не що інше, як суєта і смерть душі; паплюження і злослів'я, якими переслідує нас світ, приносять нам істинну славу, а його скорботи - радість; прощення ворогам нашим і чинення їм добра є істинне благородство, одна з величних рис богоподібності; більше має сили і влади той, хто ненавидить світ, ніж той, хто має владу над цілим світом; охочий послух є дією, яка потребує більшого вияву мужності й твердості духа, ніж підкорення собі великих царів і керування ними; смиренне самопізнання має першість перед всяким іншим найвищим пізнанням; перемоги і умертвити свої погані нахили та похоті, які б вони не були незначні, є достойне більшої хвали, ніж взяття багатьох фортець, ніж розгром грізних полків, ніж навіть чудотворення і воскресіння мертвих.

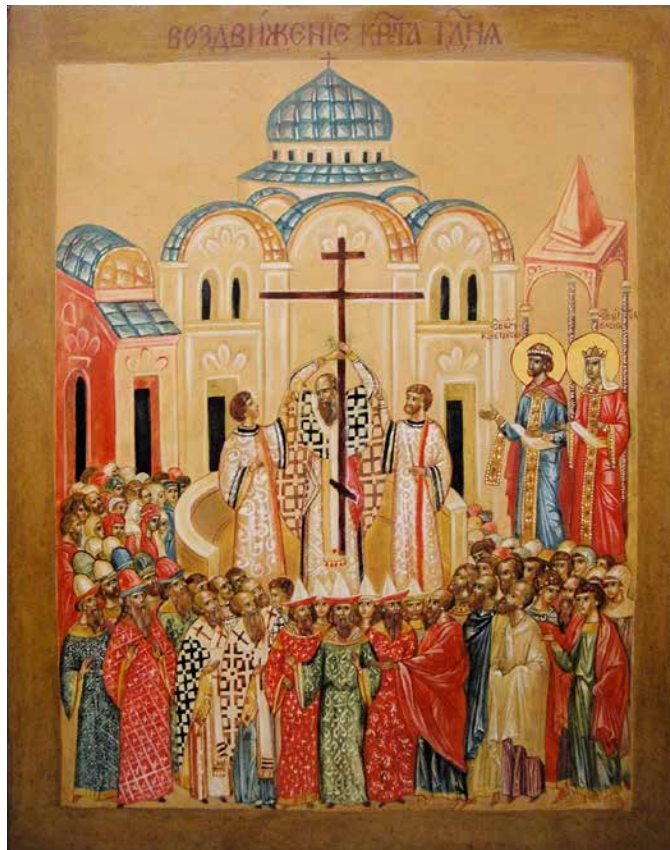
Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста Господнього.

Із святом Воздвиження Хреста Господнього Православна Церква поєднує благоговійне і вдячне поклоніння до Хреста, на якому був розп'ятий наш Спаситель і радісний спогад подій набуття Чесного, Животворящого і Преславного дерева Хреста Господнього. Свято Воздвиження Животворящого Хреста Господнього святкується 14/27 вересня.

Римські імператори - язичники намагалися повністю знищити і спогади про священні місця, де постраждав за людей і воскрес Господь наш Ісус Христос. І святий Хрест не був збережений християнами, ще не був надбанням віруючих, протягом цілих трьох століть не було навіть відомо точно місце, де ця християнська святиня прихована. Взяття і руйнування Єрусалиму Титом в значній мірі змінило багато місць міста, засипалися сміттям священні місця розп'яття і смерті Спасителя.

Історик IV століття Євсевій свідчить, що вороги християн - язичники - вживали заходів до того, щоб приховати і навіть збезчестити святі для християн місця; що нечестиві люди з навмисною божевільною метою абсолютно змінили вигляд місцевості Голгофи і святого Гробу Господнього. Імператор Адріан (117 - 138) наказав засипати землю Голгофу і Гріб Господній, і на штучному пагорбі поставити капище язичницької богині Венери і статую Юпітера. На це місце збиралися язичники і здійснювали ідолоські жертвопринесення. Але ні руйнування Єрусалиму Титом, ні Адріаном не могли так змінити місто і святі місця, які благоговійно пам'ятали християни.

Однак через 300 років Промислом Божим великі християнські святині - Гріб Господній і Животворящий Хрест були знову знайдені християнами і відкриті для поклоніння. Святе місце смерті Господньої залишалося в недоторканності до часу імператора Костянтина Великого. Цей христололюбивий імператор, ще будучи ззовні язичником, а в діяльності будучи християнським володарем, мав підстави особливо шанувати Хрест Господній. Цей прапор Христової перемоги, за Божественним провидінням, тричі послужив для Костянтина

Великого знаменням його перемоги над ворогами. В 312 р. Костянтин вів боротьбу проти жорстокого Максентія, що запанував у Римі, який переслідував і вбивав християн. За словами тодішнього історика Євсевія, Максентій, готуючись до боротьби з Костянтином, вдавався до різних чародійств і забобонним обрядам; Костянтин же, не зовсім покладаючись на силу свого війська, відчував необхідність у надприродній допомозі над ворогом, а тому розмірковував про те, якому Богу він повинен молитися про цю допомогу. У цю важку хвилину згадав Костянтин про те, що його батько Констанцій, що надавав заступництво християнам, мав добру славу і благочестиве гарне життя, тоді як гонителі християн мали тяжку кончину, - і тому зважився звернутися з мо-

литвою до Бога — Христа, коли він віддався старанній молитві, то близько опівдні побачив на небі променистий Хрест, сіяючи сильніше сонячного світла, з написом на ньому: «цим переможеш».

Це чудесне знамення бачили і воїни, серед яких був полководець Артемій, згодом замучений (при Юліані Відступнику) за Христа. Вражений надзвичайним небесним баченням, Костянтин впав у глибокий сон, і в сні явився йому сам Спаситель, знову показав йому те ж знамення Хреста, повелів йому вживати зображення Хреста, як прапор у військах, і обіцяв йому перемогу не тільки над Максентієм, а й над усіма ворогами.

З тих пір війська Костянтина здійснювали походи, маючи своїм знаменням Хрест, з'єднаний з першими літерами імені Спасителя. І імператор, «спонукуваний Духом самого Спасителя» вирішив не тільки відшукати чесне древо Хреста Господнього, віддати йому поклоніння, а й «священне місце спасительного Воскресіння в Єрусалимі зробити предметом загального побожного вшанування» - побудувати над ним храм. Виконавцем благочестивого наміру імператора виявилася його мати, блаженна цариця Олена.

У 326 р. Олена вирушила у святу землю з метою відшукати і відвідати місця, освячені найголовнішими подіями життя Спасителя. Прибувши до Єрусалиму, вона

була сповнена благочестивого бажання знайти печеру гробу Господнього і чесне древо Хреста. Патріархом у Єрусалимі був у той час Макарій, який зустрів царицю Олену з належними почеснями і надав їй допомогу в її святій справі. Язичницькі капища і ідолоські статуї, що наповнювали Єрусалим, цариця повеліла знищити.

Розшукуючи Животворящий Хрест, вона розпитувала християн та іудеїв, але довгий час її пошуки залишалися безуспішними. Нарешті, їй вказали на одного старого єврея на ім'я Юда, який повідомив, що Хрест заритий там, де стоїть капище Венери. Коли зруйнували ідолоський храм, розкидали сміття і розкопали землю, були знайдені місце Гробу Господнього і Воскресіння, а також Лобне місце - місце розп'яття Христа.

Чудесні пахощі вказували тим що копали землю і всім присутнім ці святі місця. Поблизу Лобного місця знайшли три хрести, дощечку з написом, зробленим за наказом Пілата, і чотири цвяхи, що пронизали тіло Господа.

Щоб дізнатися, на якому з трьох хрестів був розп'ятий Спаситель, Патріарх Макарій по черзі поклав хрести на небіжчика. Коли був покладений Хрест Господній, мрець ожив. Побачивши воскреслого, всі переконалися, що знайдено Животворящий Хрест.

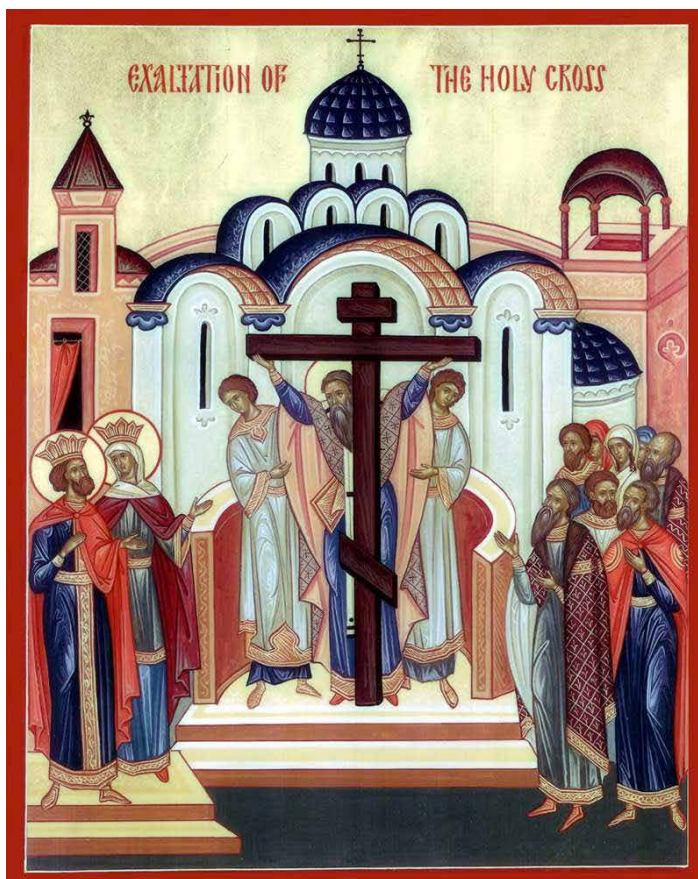
Християни, в незліченній безлічі прийшли поклонитися Святому Хресту, просили святителя Макарія підняти, воздвигнути Хрест, щоб всі могли, хоча здалеку, благоговійно споглядати на нього. Тоді Патріарх і інші духовні особи почали високо піднімати Святий Хрест, а народ, викликаючи та співаючи: «Господи, помилуй», благоговійно поклонявся Чесному Древу.

Ця урочиста подія відбулася в 326 році. При знайденні Животворящего Хреста здійснилося інше диво: важко хвора жінка, при осіненні її Святим Хрестом, відразу зцілилася. Старець Юда та інші юдеї увірували в Христа і прийняли святе Хрещення.

Юда отримав ім'я Кириак і згодом був висвячений в єпископа Єрусалимського. У царювання Юліана Відступника (361 - 363) він прийняв мученицьку смерть за Христа.

Свята цариця Олена ознаменувала місця, пов'язані з земним життям Спасителя, побудовою більше як

80 храмів, споруджених у Вифлеємі - місці Різдва Христового, на горі Оливній, звідки Господь вознісся на небо, в Гефсиманії, де Спаситель молився перед Своїми стражданнями і де була похована Божа Матір після успіння.

До Константинополя свята Олена привезла з собою частину Животворящего Древа і цвяхи. Рівноапостольний імператор Костянтин повелів спорудити в Єрусалимі величний і великий храм на честь Воскресіння Христового, що включав у себе і Гріб Господній, і Голгофу. Храм будувався близько 10 років. Свята Олена не дожила до освячення храму; вона померла в 327 році. Храм був освячений 13 вересня 335 року.

У слові на Воздвиження Хреста святий Андрій Критський каже: «Хрест воздвигается, і всі вірні стікаються, Хрест воздвигается, і місто торжествує, і народи святкують свято». За словами отців Церкви Православної, «Хрест - голова нашого спасіння; Хрест - причина незліченних благ. Через нього ми,

які колись були безславними і знедоленими Богом, тепер прийняті в число синів; через нього ми вже не залишаємося в омані, але пізнали істину; через нього ми, які колись поклонялися деревам і камінню, тепер пізнали Спасителя всіх; через нього ми, колишні раби гріха, приведені у свободу праведності, через нього земля, нарешті, зробилася небом».

«Хрестом позбулися ми від ворожнечі і Хрестом утвердилися в любові з Богом. Хрест поєднав людей з ликом ангелів, зробивши їх природу чужою всякого тлінного і дав їм можливість проводити нетлінне життя» (св. Іван Золотоустий, слово на поклоніння Хресту).

І нині, в день свята Воздвиження Чесного і Животворящего Хреста Господнього, ми, християни, можемо лише подумки побожно вклонитися чесному древу Хреста, на якому був розп'ятий наш Спаситель. Але цей Хрест незгладимо начерканий на вдячних серцях наших, а дійсний образ його - перед нами в храмі і на нас - на наших грудях, в наших оселях.

*Настоятель Свято-троїцької парафії УПЦ в США
м. Чікговага, Нью-Йорк
отець Юрій Касьянов*

Celebration of the 1025th Anniversary of the Baptism of Kyivan Rus'-Ukraine at the Metropolia Center of the UOC of the USA

The 1025th Anniversary of Baptism of Kyiv-Rus Ukraine brought people from all over the continental United States of America to the spiritual center – Metropolia of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in South Bound Brook, NJ. On Saturday, August 10, 2013 His Eminence Metropolitan Antony, the Prime Hierarchy of the Ukrainian Orthodox Church of the USA and the Locum Tenens of the Ukrainian Orthodox Church in Diaspora along with His

Grace Bishop Daniel, Ruling Hierarchy of the Western Eparchy and President of the Consistory of the UOC of the USA led about 40 priests and hundreds of Ukrainian Orthodox faithful in a prayerful observance of yet another monumental celebration of Ukrainian Orthodoxy in the Ancestral Homeland of Ukraine and the United States of America.

The St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial Church in South Bound Brook, NJ was a sight designated for the celebration of the Divine Liturgy and Blessing of Water following the service. What a spiritual connection it was for the faithful of the Church to pray in a place of worship that was dedicated to the memory

Memorial Church welcomed the hierarchs, clergy and visiting faithful of the UOC of the USA for the celebratory Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Responding to Fr. Yuriy's words of welcome Metropolitan Antony reflected upon the path of Christian Witness on the lands of ancient Kyivan Rus and the significance that the historic events of 988 have upon the generations of Ukrainian Christians throughout the world, especially in the United States of America.

of innocents of Ukrainian Genocidal Famine-Holodomor of 1931-1933! What a spiritual connection it was for the faithful of the Church to pray in the church, in the crypt of which the physical remains of the first spiritual father – Metropolitan and Patriarch Mstyslav found its final rest! What a spiritual connection it was for the faithful of the Church to pray on the grounds of St. Andrew Ukrainian Orthodox Cemetery, where almost 10,000 Ukrainian-Americans found their final rest in the Lord!

The Divine Liturgy itself began promptly at 10am with the arrival of Metropolitan Antony and Bishop Daniel. Very Rev. Yuriy Siwko, pastor of St. Andrew Ukrainian Orthodox

The Divine Liturgy was prayerfully served by the clergy of the Church, while four choirs in Antiphonal singing chanted responses. The choir of St. Andrew Memorial Church was joined by the members of St. George Ukrainian Orthodox parish from Yardville, NJ; St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Philadelphia, PA and St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Church in Johnson City, NY. As these lines of the article are being printed, the fullness of the Ukrainian Orthodox Church of the USA prayerfully offers words of gratitude to these choirs and parishes that have commissioned their choir directors and members to honor the celebration with their presence.

At the conclusion of the Divine Liturgy Metropolitan Antony and Bishop Daniel pronounced to those in attendance the Pastoral Encyclical of the Permanent Conference of Ukrainian Orthodox Hierarchs Beyond the Boundaries of Ukraine, stating: "... Dear Brothers and Sisters! Let us also treasure the Holy Orthodox Faith which has been passed down to us by St. Volodymyr the Great. "Remember those who rule over you, who have spoken the word of God to you, whose faith follow." (Heb 13:7) May our All-merciful Lord, through the prayers of our Enlightener, the Holy Great-prince Volodymyr the Great, strengthen us in the Holy Orthodox Faith, help us overcome all the trials of life so that we would be worthy and faithful children of our native Ukrainian Orthodox Church and our ancestral homeland of Ukraine. Thanks to God's providence, Ukraine has maintained its Christian Faith through the centuries. With this Faith, Ukraine will overcome all obstacles and remain unvanquished and faithful, according to the example of its great Apostle and Baptizer, the Holy Great-prince Volodymyr, "For he is our Apostle, he is our Baptist, he is our glorious and Godly Renewer."

Following the conclusion of the prayer services at St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial Church, the procession of hierarchs, clergy and laity in attendance processed around the Memorial Church, pausing for the prayerful "Memory Eternal – Vichnaya Pamiat'" at the entrance to the Holy Resurrection Mausoleum, remembering the ministry of patriarch Mstyslav along with Metropolitan John (Theodorovych) and other hierarchs, clergy and faithful of the Church that are buried at St. Andrew Cemetery.

The procession continued until its final destination – Holy Transfiguration chapel on the grounds of the Metropolia Center for a Moleben with the Blessing of Waters service, led by both hierarchs of the Church.

Noteworthy is a fact that the entire Prayer Trail at St. Andrew Metropolia Center was recently renewed by the High School Mission Team of the Church that spent the entire week at the Metropolia offering their prayers and physical support with the grounds of their Mother Church. The entire Mission Team was present at the blessing in the chapel, as they were honored by the hierarchs of the Church for their love and dedication to the mission of the UOC of the USA.

Once again, the responses to the liturgical service were chanted by St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial

Church's choir under the direction of Maestro Michael Andrec.

Later in the afternoon, the entire congregation gathered at the Ukrainian Cultural Center of the Historical and Educational Complex of the UOC of the USA for a formal luncheon. Mrs. Natalia Honcharenko, director of Ukrainian Museum of NJ led the festive program, calling upon those in attendance to recall the prayerful events of 1025 years ago. His Grace Bishop Daniel spoke to the congregation of about 300 faithful, reflecting upon the historical, cultural, and most importantly spiritual meaning of the celebration. His Excellency Igor Sybiga, Consul General of Ukraine in NY eloquently greeted the congregation with the celebration of 1025 anniversary of the Baptism of Ukraine on behalf of the Consulate, while Bishop Daniel presented a greeting from the Permanent Representative of Ukraine to the

United Nations Ambassador Yuriy Sergeev. Following the presentation, Mr. Vsevolod Salenko of Ukrainian National Federal Credit Union greeted those in attendance, mentioning the significance of input the UOC of the USA in the nurturing of Christian Orthodox spirit among Ukrainians on the North American Continent and throughout the world. In conclusion, Mr. Salenko presented a monetary gift on behalf of the Ukrainian National Federal Credit Union to the Metropolia of the Church.

Once the formal program concluded, Mrs. Honcharenko called upon the choirs St. Andrew Memorial Church, under the direction of Michael Andrec; St. George Ukrainian Orthodox parish from Yardville, NJ, under the direction of Inna Nikolukin; St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Philadelphia, PA, under the direction of Karen Ferraro and St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Church in Johnson City, NY under the direction of Melodye Onysko to honor the celebration with a selection of several pieces of sacred music, which is in itself a living memorial to the spiritually uplifting tradition of Ukrainian Orthodox Choral Art.

The celebration concluded with a singing of "Bozhe Velykyj Edynyj" by a join choir of over 50 individuals, directed by Maestro Michael Andrec.

Once again, on behalf of the hierarchs of the Ukrainian Orthodox Church of the USA – His Eminence Metropolitan Antony and His Grace Bishop Daniel, the Consistory of the UOC of the USA expresses its sincerest gratitude to those that took time and traveled from all over the US to honor the celebration of 1025 years of the Baptism of our Ancestral Homeland Ukraine.

Holy Equal-to-the-Apostles Great-prince Volodymyr, Baptizer of Rus'-Ukraine! Pray to God for us sinners, and for the entire Ukrainian nation on native soil and throughout the Diaspora!

Святкування 1025-ліття Хрещення Київської Русі-України у митрополії УПЦ США

Ювілей 1025-ліття хрещення Київської Русі України зібрав людей з усієї країни Сполучених Штатів Америки до духовного центру — митрополії Української Православної Церкви США у м. Саут Баунд Брук штату Нью Джерзі. У суботу, 10 серпня 2013 р. Високопреосвященніший митрополит Антоній, Первоієрарх Української Православної Церкви США та Місцеблюститель Української Православної Церкви в Діаспорі разом із Преосвященнішим єпископом Даниїлом, правлячим ієрархом Західньої Єпархії та головою Консисторії УПЦ США у молитві разом із 40-ка священниками та сотні вірних відзначили ще одне знамените святкування українського православ'я в Україні та Сполучених Штатів Америки.

Свято-Андріївська Українська Православна Церква-пам'ятник у м. Саут Баунд Брук штату Нью Джерзі стала місцем для святкування Божественної Літургії та Освячення води після служби. Який це був духовний зв'язок для вірних нашої Церкви молячись у храмі присвяченому пам'яті невинних потерпілих від Українського Геноциду – Голодомору 1931-33

років! Який духовний зв'язок був для вірних Церкви молитися у церкві, у крипті якої спочиває тіло першого духовного отця - Митрополита та Патріарха Мстислава! Який це був духовний зв'язок для вірних Церкви молитися на Українському Православному Цвинтарі св. Андрія, де спочивають у Господі майже 10 000 Українців-Американців!

Божественна Літургія розпочалась рівно о 10 годині ранку після прибуття Митрополита Антонія та єпископа Даниїла. Протоієрей Юрій Сівко, настоятель Свято-Андріївської Української Православної Церкви-пам'ятника привітав владик, духовенство та вірних УПЦ США із святковою Божественною Літургією св. Івана Золотоустого. У відповідь на привітання о. Юрія митрополит Антоній пригадав шлях до християнства на територіях давньої Київської Русі та важливість цієї історичної події 988 року на покоління Українських Християн з усього світу, особливо у Сполучених Штатах Америки.

Священнослужителі молитовно відслужили Божественну Літургію під час якої чотири хори почергово співали. Хор Свято-Андріївської Церкви-пам'ятника разом із

хористами Свято-Юріївської Української Православної парафії із м. Ярдвил, Н. Дж.; Українська Православна Катедра св. Володимира із м. Філадельфія, ПА та Українська Православна Церква св. Івана Хрестителя із м. Джонсон Сіті, Н. Й. За цими словами щира молитовна подяка від Української Православної Церкви США цим хорам та парафіям що послали диригентів із хористами відсвяткувати цю подію своєю присутністю.

По завершенні Божественної Літургії Митрополит Антоній та Єпископ Даниїл проголосили присутнім Послання Постійної Конференції Українських Православних Єпископів поза межами України з такими словами: «... Дорогі брати і сестри! Тримаймося і ми Святої Православної віри, яку передав нам Св. Володимир Великий. "Пам'ятайте наставників ваших, котрі проповідували вам слово Боже, і наслідуйте віру їх" (Євр. 13:7). Нехай за молитвами нашого Просвітителя Святого Князя Володимира Великого Всемилолюбивий Господь зміцнює нас у Святій Вірі Православній, допоможе нам подолати всі життєві труднощі, щоб ми могли бути

достойними і вірними дітьми своєї рідної Української Православної Церкви і рідної України. Завдяки його мудрому провидінню, Україна з вірою в Христа пройшла через усі віки. З тією ж вірою Україна перемаже усі незгоди і залишиться нескореною і вірною прикладу свого великого апостола і Хрестителя Святого Князя Володимира, "бо він наш апостол, він наш хреститель, він славний Божий наш обновитель".

По завершенні молитовних служб у Свято-Андріївській Українській Православній Церкві-пам'ятнику, процесія ієрархів, священнослужителів та мирян пройшла кругом Церкви-пам'ятника зупинившись перед входом до Мавзолею Святого Воскресіння де пролунала «Вічна Пам'ять» Патріарха Мстислава та Митрополита Івана (Теодоровича) та інших ієрархів, духовенства і вірних Церкви що поховані на цвинтарі св. Андрія.

Процесія рушила до Свято-Преображенської Каплиці, що знаходиться неподалік від церкви-пам'ятника, на молебень із водосвяттям відслужений ієрархами Церкви. Варто згадати факт, що ціла Молитовна Стежка при Центрі Митрополії св. Андрія була нещодавно відреставрована Місійною Групою Вищої Школи, яка провела цілий тиждень у Митрополії у молитві та праці на території їх Матері Церкви. Вся Місійна Група була присутня при освяченні каплиці, коли владика оцінювали їхню любов і відданість місії УПЦ США.

Знову ж таки, під час молебня співав хор Свято-Андріївської Української Православної Церкви-пам'ятника під керівництвом п. Михайла Андрець.

Пізніше вся громада зібралася в Українському Культурному Центрі Історично-Наукового Комплексу УПЦ США на офіційний обід. Пані Наталя Гончаренко, голова Українського Музею Нью Джерзі провела

святкову програму, закликаючи всіх присутніх згадати молитовні події 1025 років тому назад. Преосвященніший владика Даниїл промовив до громади із чисельністю близько трьох сот вірних, наголошуючи на історичне, культурне, а особливо на духовне значення цього святкування. Вельмишановний п. Ігор Сибіда, Генеральний Консул України в м. Нью Йорку красномовно привітав присутніх із 1025 річницею Хрещення України від імені Консульства. Після цього єпископ Даниїл виголосив привітання від п. Юрія Сергеева, Посла Постійного Представництва України при Організації Об'єднаних Націй. Наступне привітання було від п. Всеволода Саленка із Української Федеральної Кредитної Спільки у якому згадується важливість УПЦ США у вихованні християн у православ-

ному дусі серед українців континенту Північної Америки та всього світу. На завершення п. Саленко дав грошову пожертву від імені Української Національної Федеральної Кредитної Спільки на Метрополію Церкви.

Після завершення офіційної програми п. Гончаренко представила хори, а саме: хор Свято-Андріївської Церкви-пам'ятника під керівництвом п. Михайла Андрець; хор Свято-Юр'євської Української Православної Церкви із м. Ярдвил, Н. Дж., під керівництвом Інни Ніколукін; хор Свято-Володимирівської Української Православної Катедри із м. Філадельфія, ПА, під керівництвом Карен Ферраро та Свято-Іванівської Української Православної Церкви із м. Джонсон Сіті, НЙ під керівництвом Мелоді Ониско, які виконали декілька духовних пісень, які у свою чергу являються живою пам'яткою духовно-збагаченої традиції Українського Православного Хорового Співу.

Святкування завершилось молитвою «Боже Великий Єдиний» виконаною збірним хором більше 50-ти осіб під керівництвом п. Михайла Андрець.

Ще раз від імені єпископів Української Православної Церкви США — Високопреосвященнішого Митрополита Антонія та Преосвященнішого єпископа Даниїла, Консистоїї УПЦ США висловлюємо

щиросердечну подяку тим, котрі незалежно від часу подорожі прибули з усієї країни щоб відзначити 1025-ту річницю Хрещення нашої Батьківщини України.

Святий Рівноапостольний Великий Князь Володимире, Хреститель Русі-України! Моли Бога за нас грішних, та за цілу Українську націю на рідній землі та по всіх діаспорах!

Meeting of Deans of the UOC of the USA

Meeting of the Deans of the Ukrainian Orthodox Church of the USA at the Metropolia Center

Meeting of On August 9, 2013, a meeting of the Deans of the Ukrainian Orthodox Church of the USA was called by His Eminence Metropolitan Antony and His Grace Bishop Daniel. The Bishops and Deans met to discuss a strategic plan for the future of the Deaneries at the Consistory of the UOC of the USA. The Deans present included:

Protopresbyter George Hnatko, Dean of Pittsburgh Deanery

Protopresbyter Taras Chubenko, Dean of NY/NJ Deanery

Very Rev. Robert Holet, Dean of Mid-Atlantic Deanery

Very Rev. John Harvey, Dean of Penn-Ohio Deanery

Very Rev. Steve Masliiuk, Dean of New England Deanery

Very Rev. Vasyl Sauciur, Dean of West Coast Deanery

Very Rev. Harry Linsinbiger, Dean of Florida Deanery

His Eminence called upon each of the Deans to discuss the state of each of the parishes of his Deanery and its

makeup, as well as issues of the Deanery in general.

The hierarchs instructed the deans as to their responsibilities and their roles as priests and deans. The hierarchs further discussed the feasibility of annual visitation by the Deans to the parishes. Moreover, the Deaneries must conduct meetings at least once a year, including

clergy and parish representatives. In addition, there is a need to be a meeting of the Dean with the Clergy of the Deanery and that at least one meeting per year should be with the eparchial Bishop. The Deans were reminded that the Constitutions states that they have a responsibility to give an annual report to their Eparchial Bishop and a triennial report to the Sobor.

His Eminence discussed the need for continuing education of all clergy. His Grace Bishop Daniel then did a presentation on the need to reverse the shrinking trend of parishes, including implementing a mission-centered parish program. His Grace stated that the Lord did not establish parishes, but He did gather disciples, who were instructed to 'go and baptize... preach... live out your Faith...' The parishes need to have a Gospel-centered vision and His grace gave an eight step program for the Deans to share with the clergy of his deanery. The meeting was closed with prayer led by His Grace Bishop Daniel.

Reflections on Southwest Virginia Mission Trip

'And the Word became Flesh and dwelt among us.'

My Greek isn't good enough, but I've been told that the verb used in that verse for the term we often translate as 'dwelt' actually relates to pitching a tent. The idea in play with the verb in Greek seems to be along the lines of going in to a place, setting up shop, and intending to stay a while. The expression 'putting down roots' would not be an inappropriate way to think of it. This is not a fly-by-night activity, in other words. The first chapter of St. John's gospel is communicating to us, then, that the second person of the Trinity, the Logos, took flesh from the Theotokos and not only entered the created order, but came intending to stay.

The primary way that the Lord stayed is in His Church. In this season after Pentecost, we especially call to mind the gift of the Holy Spirit given to those who had already received the Great Commission from the Lord before His Ascension. We, too, are recipients of the Holy Spirit through the mystery of Chrismation. The Lord Jesus Christ has called us, sent us, and equipped us to do the good work of acting as His hands and feet in the world.

And so we go down the road five hours from our homes in central Virginia to Buchanan County, Virginia. Not because it is convenient (it isn't) or close (definitely not) or particularly easy (no way), but because this is the work that Christ has put before us in this season of our parish's life. We go to repair roofs, rip up rotten floor joists and lay new floors, spackle and sand drywall, paint, and any number of other construction activities as we partner with the local Christian ministry there, Buchanan Neighbors United (BNU).

But one of the wonderful things

about BNU is that they understand very well the reality that physical repairs are only one part of the equation. That is not the totality of the repair work that needs to happen. There are also hearts and minds and souls that live in those homes that need healing as well. The shingles and paint and nails are simply tools being used to minister to what are truly the more pressing needs at hand.

It is worth mentioning here that while BNU is a remarkable organization doing great work, there are also a host of other local ministries right there in Buchanan County with the same mindset. Gift of Love supplies clothing and household items to those in need. Sunrise Center provides tutoring and job placement training

to women recovering from abusive situations. Backpack Blessing sends elementary school kids home over the weekend with non-perishables who otherwise wouldn't have food to eat until they got back to school on Monday. The locals even host a Remote Area Medical clinic the first weekend of October every year that provides a startlingly wide array of medical care at no cost to patients. For many, this is the only medical care of any kind that they will receive all year.

God is doing glorious work through some faithful Christian people in an area desperately in need. It is truly the privilege of our parish to partner with these ministries. One of the most striking things when making that trip for the first time is that these are people who know how to love. They don't shake hands when they meet you—they hug. They understand and live the reality that it is the love of God that binds us together in the work of true Christian charity.

They are there to stay. They dwell in the midst of some of the most shocking poverty you will likely ever see, all the while seeking to illumine lives with the love of God. Our parish is making an investment to dwell there also, to pitch our tent with them in whatever ways we are able and as the Lord leads us.

Won't you join us next year?

July 2013 – by David Murphy

Note - David is a member of St. Nicholas parish and teaches history in high school in Charlottesville, VA. This is the second mission trip David has made to Southwest Virginia with the parish.

Ukrainian Historical and Educational Center

www.UkrHEC.org

Center hosts *The Pickle Project*

When Linda Norris was awarded a Fulbright Fellowship to travel to Ukraine as a museum studies consultant at the Kyiv-Mohyla Academy, she didn't know that Ukrainian food would become a major part of her life. However, during her stay, she became fascinated by Ukrainian home cooking, the complexity of regional Ukrainian foodways, and how the difficulties of 20th century Ukrainian history has impacted how people eat in Ukraine today.

Since then, she has travelled throughout Ukraine, from the Carpathians in the west, to the coal mines and metal factories of Donbas in the east, to ethnic Greek villages near Mariupol in the south, and to the homes of Tartars who have returned to Crimea after being expelled by Stalin on one fateful day in May 1944. She has written about her experiences and observations in her blog, "The Pickle Project" (pickleproject.blogspot.com).

On September 15th, 2013, Linda came to the Ukrainian Historical and Educational Center to speak about her travels and experiences in an even cosponsored by the Historical Foodways Society of the Delaware Valley, an organization of American food enthusiasts interested in historical and traditional ways of cooking and eating.

Linda Norris speaking at the Ukrainian Historical and Educational Center Library.

Linda began with a brief but cogent summary of the complex and often less-than-pleasant history of Ukraine in the 20th century, including revolution in the 1910s, the artificial famine (Holodomor) of the 1930s, war in the 1940s, and shortages and food lines during Communist rule in the subsequent decades.

She then described the resiliency of Ukrainians in the face of these hardships, and how their responses have shaped current Ukrainian foodways. In particular, she emphasized how cultural memory of these experiences has created a lifestyle that sub-consciously assumes that while

Museum director Natalia Honcharenko introduces the dishes in the sampling buffet in the Consistory atrium.

Participants sample the variety of foods prepared by Maria Morozovsky.

things may be fine today, but they may be terrible tomorrow. This is reflected in the tremendous emphasis on self-sufficiency in contemporary Ukrainian food culture, as can be seen in the ubiquity of gardening, gathering, foraging, drying, and pickling.

She illustrated this with examples of an older woman gardening on a tiny plot within a stone's-throw of a major Donbas metallurgical plant, and a relatively well-off office worker who nonetheless spends most weekends gardening at her "dacha" and supplying her extended family with fresh fruits and vegetables.

She also spoke about the economics of food production in contemporary Ukraine, which is still surprisingly dominated by local markets and the "market ladies" who sell produce that they have grown or gathered themselves. She surveyed the wide variety of food products that are commonly eaten in Ukraine today, including vegetables, fruits, mushrooms, and other produce in fresh, dried, preserved, and pickled forms, meats (including the famous, or infamous, "salo"), varenyky, locally-produced honey, and beverages, such as the diversity of infused vodkas. She also told a fascinating tale of her visit to a livestock herder's and cheese-maker's hut in the Carpathian mountains.

Of course, the survival of these traditional foodways are under threat both from apathy ("I'm not going to bother to learn how to pickle, because that's what my mom and grandma do"), and from the inexorable advance of western-style "fast food". Linda and her associates have already raised more than \$5,000 on Kickstarter, and are currently

Enjoying a light meal outside on a splendid late summer day in South Bound Brook.

working on incorporating The Pickle Project as a non-profit organization with the goal of engaging different generations of Ukrainians in conversations about food, sustainability, and community in today's Ukraine.

After the talk, the participants had a chance to try some of the foods that they had just heard about, including meats, herring, homemade pickled cucumbers, tomatoes, mushrooms, and cabbage, "vinihret" (beet salad), and an example of one of the many varieties of "mayonnaise salad" so beloved by contemporary Ukrainians. The buffet was prepared by Maria Morozovsky, the cook at St. Sophia Theological Seminary.

In conjunction with the talk, the Historical and Educational Center devoted some of its temporary gallery space to a presentation of food-related artwork and archival materials from its collections. On display were a selection from the cycle of 80 linocuts by Mykola Bondarenko entitled "Ukraine 1933: A Cookbook", depicting the unbelievable "menu" on which survivors of the Holodomor subsisted. In addition, the food shortages faced by post-war refugees in German displaced persons camps were depicted in the form of meal coupons and "doctor's orders" for additional food rations. Another aspect of Ukrainian food could be seen in photographs and botanical drawings from the collection of Kira Arkhimovych, a biologist and plant breeder who worked on developing new strains of tomatoes in Ukraine, Spain, and the United States.

You can view an online exhibit of the Bondarenko linocuts on the Center's website: www.UkrHEC.org/exhibits.

An attendee views exhibit of archival materials from the Ukrainian Historical and Educational Center collections.

Ukrainian Independence Day Observance at the Metropolia Center of the UOC of the USA

The morning hours of Sunday morning, August 25, 2013 gathered several hundreds of faithful of the Church and visitors to the Metropolia Center of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in South Bound Brook, NJ for a prayerful Divine Liturgy, Moleben and an afternoon Concert Program in honor of the twenty-second anniversary of Ukrainian Independence.

With the blessing of His Eminence Metropolitan Antony, Very Rev. Fr. Yuriy Siwko along with the local clergy of the Church's spiritual center served Divine Liturgy, remembering in their prayers millions of Ukrainians who lost their lives fighting for the re-establishment of Independent nation of Ukraine. Later in the afternoon, His Grace Bishop Daniel, President of Consistory and Ruling Hierarch of the Western Eparchy of the Church presided over the Moleben service, offering intercessions on behalf of Ukrainian people in the ancestral homeland and those scattered all over the world.

The afternoon hours of the day brought numerous visitors to the spiritual headquarters of the Church to Ukrainian Cultural Center for a festive concert in honor of Ukraine's

Independence. The Ukrainian Museum of New Jersey (Mrs. Natalia Honcharenko – Director and Dr. Michael Andrec – Archivist of the Church) of the Historical and Educational Complex of the Ukrainian Orthodox Church of the USA organized the event.

Mrs. Natalia Honchrenko opened the official ceremony with the greeting to the community with the 22nd celebration of Ukrainian Independence Day. His Eminence Metropolitan Antony opened the formal program with a prayer, calling upon those in attendance to remember in their prayers the sacrifices of the past and the efforts of present generations of Ukrainians throughout the world in the labor of strengthening the spirit of Ukrainian heritage.

Mr. Konstantyn Vorona, First Vice-Consul of Consulate General of Ukraine to NY, presented a greeting on behalf of Consul General Igor Sybiga.

Following the formal presentations, Mrs. Natalia Honcharenko presented to those in attendance the renowned folklore group "GERDAN", who gifted the visitors to the Ukrainian Cultural Center in South Bound Brook, NJ with a wreath of traditional Ukrainian folk songs and dances.

We're all about going green at UOC of USA, and that means taking responsibility for how much paper we use. That's why we're offering you paper-free options for enjoying your Ukrainian Orthodox Word, like the cool digital ones shown above.

If you're ready to go totally digital and cut back on paper consumption, just send us e-mail with the information requested on the form. Together, we can help the environment, and still enjoy our beautiful magazine.

Go Green!

Name	<input style="width: 90%;" type="text"/>
Address	<input style="width: 90%;" type="text"/>
City	<input style="width: 90%;" type="text"/>
State / Zip	<input style="width: 45%;" type="text"/> <input style="width: 45%;" type="text"/>
E-Mail	<input style="width: 90%;" type="text"/>

Send to: GoGreenUOW@uocusa.net

Згоріла Українська Православна Церква Св. Покрови в Філадельфії

Велика трагедія сталася в історії УПЦ в США, і, особливо, в Українській Православній Церкві Св. Покрови в Філадельфії. В неділю, 25 серпня 2013 р. Б., як уже всі Богослужіння - Літургія, Молебень за Україну і Панахида - закінчилися і Церква була вже замкнена, приблизно коло 1-ої години дня, Храм почав горіти. Викликані пожежники приїхали негайно й доклали всіх зусиль, щоб погасити вогонь, але, усім дорогий наш Храм Божий таки згорів.

Причини пожежі ще невідомі. Шукають і досліджують їх різні установи: Пожежна служба, Департамент дозволів і інспекції міста Філадельфії, поліція, страховальна компанія та інспектори. Через те нікого туди ще не пускають. Ми віримо і молимо Бога, що деякі цінні ікони і церковні речі збереглися. Проте, остаточний результат, як уже видно, є дуже сумний: немає вже нашого улюбленого Храму, нашого дорогого клаптика України.

Храм був куплений 15 лютого 1972 р. і був перетворений на острівця України, де панувала українська мова, українські традиції, український дух і всі Богослужіння відправлялися виключно українською мовою.

Високопреосвященніший

Митрополит АНТОНІЙ, Предстоятель УПЦ США, разом з головою Консисторії Преосвященнішим Єпископом ДАНИІЛОМ приїхали до нас ще як пожежа горіла, щоб поділитися з нами тужливими словами і сльозами та поспівчувати нашому горю і підтримати всіх парафіян на дусі. В додаток, Митрополит АНТОНІЙ благословив нашу Божу паству на співпрацю з нашою братньою Українською Православною Парафією Св. Володимира, яка ласкаво дала нам тимчасовий притулок, де ми можемо відправляти наші Богослужби й користуватися їхньою парафіяльною залєю.

Настоятель Церкви Св. Покрови Протопресвітер Володимир Ханас, Парафіяльна Рада і Рада Довіренних Осіб та всі наші парафіяни і прихожани висловлюють дорогим Владикам найщирішу вдячність за їхні турботи і глибокі співчуття, а Настоятелеві Катедри Св. Володимира Отцеві Тарасові Науменкові, Парафіяльній Управі та всім її парафіянам складаємо щирю подяку за їхню ласкаву гостинність і за глибоке відчуття тих важких і складних обставин в яких, знезацька, опинилася наша Парафія..

Парафіяльна Рада і Рада Довіренних Осіб Церкви Св. Покрови ласкаво просять усіх людей доброї волі, які хочуть допомогти Парафії Св. Покрови стати на ноги, пересилати свої пожертви до: **Ukrainian Selfreliance Credit Union, 1729 Cottman Avenue, PA 19111-3802:** або на адресу Настоятеля: **Very Rev. Volodymyr Khanas, 6610 North 11th St., Philadelphia, PA 19126.** Чеки треба випускувати на **St. Mary's Protectress/Fire Recovery Fund, Account №: 7364.0000.** За всі пожертви будемо дуже вдячні й молитимемо Всемилостивого Бога, щоб Він винагородив усіх наших жертводавців столицею.

66th Annual UOL Convention - Parma, Ohio

Submitted by Natalie Bilynsky

The 66th Annual Ukrainian Orthodox League Convention was truly a celebration of the UOL family. For 66 years UOL members have gathered together for the Annual UOL Convention. A true family in Christ, the Ukrainian Orthodox League is a unique organization with families both young and old gathering together as one family united in the Church. Exemplifying the convention motto, "O Lord, how manifold are Your works, in wisdom You have made them all," UOL delegates and guests gathered in Parma, Ohio at the Embassy Suites Hotel to review the accomplishments of the past year and to make plans for the upcoming year. In addition to the business sessions, the UOL Convention served as a time to rekindle friendships and to make new ones.

On Wednesday July 24, both the Senior and Junior National Executive Boards held their pre-convention meetings. Registration was opened

on Wednesday and coordinated by Pani Matka Mary Anne Nakonachny. Throughout the Convention the Registration room was wonderfully helpful with directions, suggestions, great conversation and always welcoming. This year the Convention bag was particularly beautiful, a bright aqua with the UOL logo.

This year the Convention started on Wednesday evening when President Martha Misko called the 66th Annual Convention to order. The presentation of colors and National Anthem was followed by a moment of silence in honor of UOL members of Blessed Memory. The Convention started with opening remarks from President Martha Misko, Junior UOL President Liz Hershey, Convention Chairwoman Melanie Nakonachny and Spiritual Advisor Fr. John Nakonachny.

As part of the first business session committees met for the first time. Convention committees met to

discuss important issues within our chapters and parishes as well as to make goals and objectives for the Executive Board and local chapters. Several committees were for Senior delegates including: Vocations and Clergy Support, Ways and Means, Nominating, and Resolutions. There were also several committees that were combined Junior-Senior Committees: Christian Caregiving and Missions, Youth, Membership & Chapter Development and Education. There were continued committee meetings where the bulk of the Convention work takes place. During committee meetings ideas for projects for the National Executive Board, as well as ideas for individual chapters, are discussed. After the individual committees met and discussed appropriate topics, each submitted a report to the convention body for final ratification.

The warmth and hospitality of the

Parma Chapter was evident in the evening event chaired by Michael Nakonachny. The hospitality room was crowded with UOL members catching up with old friends. Food is always a highlight of Conventions in Parma and this year was no exception. The hospitality room had the beds transformed into two huge appetizer and dessert trays. The room was overflowing with delicious treats.

Thursday morning everyone gathered at St. Vladimir's Cathedral for Divine Liturgy. His Grace Bishop Daniel celebrated Divine Liturgy. This year all Convention participants joined in communal singing of the Divine Liturgy under the direction of Markian Komichak.

Following Diving Liturgy, all members joined for a full brunch. That afternoon the major work of the Convention sessions was completed. This included the approval of the 65th Annual UOL Convention Minutes, review of the Annual Report-2012, Audit Report, and review and approval of Financial Report 2012-2013 that also included the acceptance of a 2013-2014 Budget.

During the business session, President Misko presented Fr. Protodeacon Ihor Mahlay with a check in the amount of \$4,055 for St. Andrew's Society for soup kitchens in Ukraine. These funds were raised as part of the UOL's Souper Bowl Sunday fund-raising project.

President Misko also presented His Grace Bishop Daniel with a check in the amount of \$2,025 for St. Sophia Seminary. These funds were raised as part of St. Thomas Sunday Pilgrimage parking.

On Thursday, Paul Finley from FOCUS (Fellowship of Orthodox Christians who Serve) spoke to the Convention body about the role of missionary work and presented information about FOCUS, an orthodox outreach program that exists in several cities in the United States. His words inspired everyone to think of ways that we can reach out to those in need.

Pre-Junior activities were coordinated by Deacon John Charest. The Pre-Juniors came to the Senior UOL sessions and shared their projects with the convention Body.

Following a long day of meetings all delegates were ready for a fun filled evening. Thursday evening the UOL family gathered at the Cleveland aquarium and UOL members had a chance to enjoy the beautiful displays. Toward the end of the walk there was an opportunity to walk through a tube with sharks gathering around. Following a fun self-paced tour all members gathered on the top floor of the aquarium for a delicious meal and dancing. While in the aquarium members had a chance to take pictures with props including sharks, fish and squids. There was also a t-shirt that could have been a motto for a UOL Convention, "Come crabby, leave happy!" Dinner was a wonderful buffet with a huge dessert tray. Following dinner everyone joined on the dance floor and danced the night away. It was a wonderful evening.

On Friday the business sessions continued with reports from each of the committees being approved. A highlight of the Convention was the filming of the first ever UOL video. Adam Kennedy from St. Vladimir, Philadelphia, PA, interviewed UOL members as well as taped aspects of the UOL Convention to create a video that can be used for

membership and chapter development. It is planned for the video to be debuted at the Sobor.

The UOL Education Committee suggested a project "It takes a deanery," to build networks between different members of our deanery parishes. The UOL is a unique organization within the UOC of USA that creates bridges between parishes. Given the history of the UOL in building community, the UOL can be used to build deaneries and networks within deaneries, so that they can share best practices and lessons learned. This would include building connections between: Choir directors and choir members, Parish board officers, Parish financial officers, Religious education departments (Sunday School), Bible Study and Altar Servers. Organized as deanery events, specific activities will be organized by the UOL Education Commission to encourage sharing of information and building a community in Christ.

The Chapter Challenge, as always, was a wonderful time to see Junior knowledge about our Faith.

Christine Mills, Education Commission Chair, presented awards to all Essay Contest winners. This year 17 parishes were represented with 147 entries. St. Vladimir, Philadelphia had the greatest number of entries with 21.

During Friday Sessions the UOL Constitution Change was presented. The constitution change that would allow Orthodox Christians who are not members of the UOC of USA to become members of the UOL was ratified. This would allow former members of the UOL who are in areas where UOC of USA parishes do not exist to join the UOL. The constitutional change did add that only members of the UOC of USA can be delegates and run for the National Executive Board of the UOL.

Sessions started winding down with the election of officers, those individuals challenged to fulfill the goals set at this UOL Convention. The Officers of the Senior UOL Executive Board – 2013-2014:

President- Michael Komichak, Maplewood, NJ
 First VP- Natalie Bilynsky, Philadelphia, PA
 Second VP- Joshua Oryhon, Philadelphia, PA
 Recording Secretary- PM Laryssa Charest, Palos Park, IL
 Corresponding Secretary- Christine Mills, Carnegie, PA
 Treasurer- Linda Winters, Northampton, PA
 Financial Secretary- Lauren Bentley, Coatesville, PA
 Auditor- Mark Meschisen, Woonsocket, RI

His Eminence Metropolitan Antony appointed His Grace Bishop Daniel as Spiritual Father and Fr. John Harvey of Youngstown, OH as Spiritual Advisor.

Additionally, Martha Misko will serve as Immediate Past President and Convention Coordinator.

Junior UOL Executive Board – 2013-2014:
 President- Kateryna Kocelko, Pittsburgh, PA
 Vice President- Chris Holowko, Maplewood, NJ
 Recording Secretary- Katherine Anderson, Youngstown, OH

Corresponding Secretary- Betsy Abrahamson, Woonsocket, RI

Financial Secretary- Sarah Hershey, Coatesville, PA

Treasurer- Kira Kuzmenchuk, Coatesville, PA

His Eminence Metropolitan Antony appointed Rev. Vasyl Sendeha as Spiritual Advisor to the Junior Board.

One wonderful moment during the UOL Convention was the presentation of the UOL charter to our newest chapter at St. Sophia Seminary. Our Seminarians participated actively in the Convention with Seminarian Ivan Chopko serving as Sergeant of Arms. During the Convention we collected over five hundred dollars in fines and donations that will be donated to Zoe for Life.

Following the successful UOL deliberations the Convention body enjoyed a festive evening at St. Vladimir's Parish Hall. The hall was transformed into a night scene from Kyiv. A delicious dinner of borscht, varenyky and fish was enjoyed by all. The Kashtan Dance Ensemble wowed the crowd with a spectacular performance. Following the performance UOL members danced to the delightful and energetic music played by Harmonia. The night was a great success with UOL members dressed in Ukrainian blouses and shirts. During dancing breaks Fr. John Nakonachny led the crowd in singing Ukrainian folk songs. The night was a huge success and lots of fun.

Later that evening everyone moved on to the New Jersey Hospitality room to celebrate plans for next year's UOL Convention to be held in South Bound Brook, New Jersey. The hospitality room was packed to capacity and full of wonderful friendships.

Saturday morning started with morning prayers and featured two hour-long workshops. The first, led by His Eminence Metropolitan Antony, was a slide show of pictures from the Pilgrimage to the Holy Land. Over 35 people attended the workshop which was spiritually uplifting. The second workshop was led by Laryssa Charest and focused on Ukrainian Dance.

Convention delegates and guests had a free afternoon to enjoy the sights of Cleveland and Parma. Some

members went to the Ukrainian Village. Five years ago the Board of Trustees of St. Vladimir Cathedral, together with parish clergy, approached Parma's Mayor Dean DiPeiro and requested to designate 1 mile of State Road as the "Ukrainian Village." The Ukrainian Village has Ukrainian and American flags, as well as themed banners and murals. Additionally, Marioncliff Drive, the street where the Cathedral is located, was named St. Vladimir Way.

Saturday evening featured Martha Misko as the mistress of ceremonies and she guided the evening very gracefully. Awards were presented including Chapter

of the Year to Philadelphia, PA, and Anna Woloschak received the Fr. Hallick-Holutiak award. Alexis Oryhon, LSSK Chairperson, presented four scholarships. Junior UOL President Liz Hershey presented Junior UOL awards including the Fr. Bukata Award to Konstantin Shevchuk and the Junior UOL Chapter of the Year to Youngstown, OH. Additionally, Pani Matka Linda Oryhon presented Metropolitan John Scholarship Fund awards to St. Sophia's Seminary on behalf of the seminarians. As part of her presentation she interviewed each seminarian. This interview of the seminarians was a charming and wonderful way to get to know our newest seminarians.

Once the banquet was complete the band entertained and dancing continued through the night. Everyone enjoyed the music and dancing. Helen Greenleaf, the Chairperson for the evening, is to be commended for a delicious banquet and lovely evening. A highlight of the Kolomeyka was Vera Sufler stepping out on the dance floor and Peter Cepynsky joining her. While a picture of the dancing would have been great, cameras could not capture the dance, so the two dancers posed for a picture after the dancing was done.

One fun event at the Banquet and Ball was a photo-booth. UOL members had the opportunity to take pictures in the booth and the three pictures came out as a bookmark. It was fun to pose with props and both young and old enjoyed the photo-booth.

Sunday was a beautiful sunny day and perfect for a procession. His Eminence Metropolitan Antony was greeted by UOL members, parishioners and clergy. They walked from the rectory to the Cathedral where the National Senior and Junior UOL Presidents as well as parish representatives greeted His Eminence Metropolitan Antony with flowers and the traditional bread and salt. Divine Liturgy was absolutely beautiful under the direction of Markian Komichak. It is always a joy to hear the angelic choir at St. Vladimir, Parma.

At the conclusion of the Hierarchal Divine Liturgy the officers of the National Executive Senior and Junior Boards took their oath of office.

Following Divine Liturgy, everyone was invited to participate in a wonderful lunch at the parish hall. A full lunch was enjoyed by everyone. With full stomachs and hearts filled with love our UOL family said goodbyes. The 66th Annual UOL Convention, now a memory, but what a wonderful memory. The Parma UOL Chapters and Parish are to be commended for a fantastic Convention. Special thanks to Convention Chairperson Melanie Nakonachny and Spiritual Advisor Fr. John Nakonachny for all of their hard work. Their labor of love, in planning this convention, truly serves as an inspiration.

66-та Річна Конвенція Української Православної Ліги - м. Парма, Огайо

Автор Наталя Білинська

Шістдесят шоста Річна Конвенція Української Православної Ліги була справді святом для родини УПЛ. Протягом останніх 66 років учасники УПЛ збираються на Річні Конвенції УПЛ. Справжня сім'я у Христі, Українська Православна Ліга — особлива організація, що складається із старших та молодших сімей, які збираються в одну об'єднану родину в Церкві. На чолі із гаслом конвенції – «Які величні діла Твої Господи, у премудрості Ти все створив» – делегати та гості УПЛ зібралися у готелі «Embassy Suites Hotel» у м. Парма штату Огайо щоб розглянути минулорічні досягнення та розпланувати наступний рік. Крім ділових сесій на Конвенції УПЛ був

час і для укріплення дружби і для створення нових.

У середу 24 липня головні управи молодшої і старшої Ліги мали позачергові збори.

66 Річну Конвенцію відкрила голова Марта Міско. Після національного гімну була хвилина мовчання у честь колишніх учасників УПЛ, що упокоїлися. Першими пролунали слова голови п. Марти Міско, тоді Лізи Гершей – голови молодшої УПЛ, Меланії Наконачної – ведучої конвенції та прот. Івана Наконачного.

Під час першої робочої сесії організовані комітети змогли вперше відкрити дискусії про важливі

питання щодо самих відділів та парафій, а також цілі та питання для головної управи та місцевих відділів. Серед делегатів старшої ліги були такі комітети: Підтримка духовенства та семінаристів, Планування, Виборчий та Вирішальний. Були спільні комітети молодшої і старшої ліги: Благодійність та місії, Молодь, Зростання відділу та Релігійної освіти. Збори комітетів продовжувались піч час Конвенції. По завершенню зборів кожний комітет здав звіт для остаточного затвердження.

Ведучий Михайло Наконачний та пармський відділ ввечері гостинно та тепло прийняли присутніх. Вся кімната була наповнена учасниками УПЛ які із

задоволенням продовжували подружні розмови.

У четвер вранці всі зібралися у катедрі св. Володимира на Божественну Літургію. Преосвященніший єпископ Даниїл відслужив Божественну Літургію. Цього року всі учасники конвенції разом співали під час Божественної Літургії під керівництвом п. Маркіяна Комічака.

По завершенню Божественної Літургії всі зустрілися за великим обідом. Після цього робота конвенції відновилася де був розглянутий і затверджений протокол 65-ої Річної Конвенції, звіт Контрольної Комісії, фінансовий звіт 2012-2013, а також прийняття бюджету на наступний рік.

Голова Марта Міско від імені УПЛ пожертвувала 4055 дол. на благодійну діяльність в Україні товариства св. Андрія протодияконів Ігорю Махлаю. Ці кошти були зібрані під час «Super Bowl» УПЛ.

Голова п. Міско також пожертвувала 2025 дол. на Свято-Софіївську Семінарію і передала їх Преосвященнішому владиці Даниїлу. Ці кошти були зібрані від оплати за паркування під час Фоминої неділі.

У четвер, Пол Фінлей від FOCUS (Група Православних Християн, що служать) звернувся до присутніх розповідаючи про роль місійної праці та роздав інформацію про FOCUS – православна благодійна програма, яка існує вже у багатьох містах Сполучених Штатів. Він розкрив різні шляхи, як можна допомогти тим, хто в потребі.

Гуртки для молоді були проведені дияконом Джоном Шерест. Молодь мала змогу показати свої вміння і таланти старшому відділу УПЛ.

Після довгого робочого дня всі делегати були готові на запланований вечірній відпочинок. Всі зібралися у Клівлендському акваріумі, щоб роздивитися унікальні морські та водні творіння. Під кінець екскурсії був прозорий коридор де можна було побачити акули зблизька. Після цього чудового світу всі зібралися на першому поверсі і на перекуску і танці. Попри різні моменти для фотографій із акулами, рибами та восьминогами там була футболка із написом «Приходь дратівливим, виходь щасливим!» – що могло б бути логотипом для конвенції УПЛ. Вечеря була багата на їду та десерт і завершилась танцями. Це був чудовий вечір.

У п'ятницю засідання продовжились із прийняттям звітів кожного комітету. Особливою частиною цієї

Конвенції було зняття відео. Адам Кеннеді із Катедри св. Володимира, м. Філадельфії провів інтерв'ю учасників УПЛ, а також зняв уривки і самої конвенції, щоб пізніше можна було вживати це відео для відділу зростання учасників УПЛ. Це відео планується показати і під час Собору.

Науковий комітет УПЛ запропонував програму «Всє починається із деканату», щоб створити спів-відносини між парафіями деканату. УПЛ це особлива організація УПЦ США об'єднує парафії. Із історії УПЛ можна побачити, як УПЛ може допомогти укріпити деканати вживаючи свій досід. За допомогою зв'язків між керівниками хору та хористами, парафіяльних управ, бухгалтерів, церковної школи, та вівтарних прислужників. Організовані на рівні деканату події Науковим комітетом УПЛ будуть служити збільшенню громади у Христі.

Як завжди було приємно почути знання молоді про нашу Віру під час Змагання Відділів.

Христина Міллс із Наукового Відділу видала грамоти всім переможцям по написанню творів. Цього року взяли участь 17 парафій із загальною кількістю творів – 147. Парафія із Філадельфії мала найбільшу кількість учасників – 21 учасник.

На засіданні у п'ятницю була розглянута зміна до Статуту УПЛ. Ця зміна дозволить іншим православним християнам, що не належать до УПЦ США, приєднатися до УПЛ. Це дозволить колишнім учасникам УПЛ котрі проживають на території де немає поблизу парафій УПЦ США взяти участь в УПЛ. Але тільки парафіяни УПЦ США зможуть бути делегатами бути частиною головної управи УПЛ.

До завершення засідань були вибрані наступні особи до Головної Управи УПЛ на 2013 - 2014 рік:

- Голова – Михайло Комічак, Маглвуд, Н. Дж.
 Перший заступник – Наталя Білінська, Філадельфія, ПА
 Другий заступник – Джошуа Оригон, Філадельфія, ПА
 Секретарка – Лариса Чарест, Палос Парк, ІЛ
 Секретарка листувань – Христина Міллс, Карнегі, ПА
 Скарбник – Лінда Вінтерс, Нортгемптон, ПА
 Фінансовий Секретар – Лаврен Бентлей, Коатсвіл, ПА

Аудитор – Марк Мецісен, Вунсокет, РІ

Високопреосвященніший Митрополит Антоній призначив Преосвященнішого єпископа Даниїла – духовним отцем УПЛ, а прот. Джона Гарвей його радником.

До цього ж, п. Марта Міско – попередня голова та координатор конвенції.

Головна управа молодшої УПЛ на 2013 - 2014 рік:

Голова – Катерина Коселко, Пітсбург, ПА

Заступник Голови – Крис Голово, Маплвуд, Н. Дж.

Секретарка – Катерін Андерсон, Янгстаун, ОГ

Секретарка листувань – Бетсі Абрагамсон, Вунсокет, РІ

Фінансова секретарка – Сара Гершей, Коатсвіл, ПА

Скарбник – Кіра Кузменчук, Коатсвіл, ПА

Високопреосвященніший Митрополит Антоній призначив о. Василя Сендегу духовним радником молодшої УПЛ.

Чудовий момент стався на конвенції коли проголосили новий відділ УПЛ при Свято-Софіївській Семінарії. Наші семінаристи були активними учасниками на конвенції на чолі із іподияконом Іваном Чопком. Під час Конвенції зібрали більше 500 дол. із пожертв та штрафів на «Zoe for Life».

Після успішних засідань всі учасники конвенції зібралися на святковий вечір у парафіяльному залі св. Володимира. Зал був прикрашений у вигляді нічного Києва. Танцювальна група «Каштан» здивувала натовп своїми дивовижними виступами. Після виступу розпочалися танці для енергійних учасників із музикою від Гармонії. Завершився день дуже успішно із учасниками вдітих у вишиті сорочки та блузки. Під час перерв прот. Іван Наконачний разом із всіма співали українські фольклорні пісні. Дуже гарно провели час.

Цього ж вечора всі завітали гостинну кімнату

Нью Джерзі щоб відсвяткувати заплановану на наступний рік Конвенції у Саут Баунд Брук, Н. Дж. Кімната була переповнена дружніми розмовами.

Субота розпочалася ранішніми молитвами та запланованими ознайомчими сесіями. Першу сесію провів Високопреосвященніший митрополит Антоній і показав фотографії із паломництва на Святу Землю. Більше 35 осіб були присутніми на сесії, яка дала духовне піднесення. Другу сесію провела Лариса Чарест із увагою на українські танці.

Делегати конвенції мали вільний час після обіду щоб роздивитися мальовничі краєвиди міст Клівленду та Парми. Деякі учасники пішли подивитися на Українське Село. П'ять років тому назад Катедра св. Володимира звернулася до мера міста Дін ДіПеіро із ідеєю призначити 1 милію вулиці «State Road» як «Українське Село». В Українському Селі розташовані український та американський прапори, та також плакати та розписи. До цього ж, вулицю «Marioncliff Drive» де знаходиться катедра було названо «St. Vladimir Way».

Ведучою суботнього вечору була п. Марта Міско. Нагорода була представлена відділу Філадельфії – Найкращий відділ УПЛ 2013 року. Анна Волощак отримала нагороду о. Галік-Голутяк. Алексіс Оригон, голова LSSK, презентувала 4 нагороди. Голова молодшої УПЛ

Ліз Гершей презентувала нагороди о. Буката Константинові Шевчуку та нагороду найкращий молодший відділ УПЛ отримала парафія Янгстаун, ОГ. Паніматка Лінда Оригон презентувала стипендії Фонду Митрополита Івана семінаристам Свято-Софіївської Семінарії. Під час презентації вона взяла інтерв'ю у кожного семінариса щоб познайомитись ближче, особливо із новими семінарисами.

Після бенкету музична група забавляла всіх до самої ночі. Всім дуже сподобалась музика та танці. Пані Гелен Грінліф, організатор цього вечора, зробила дуже чарівний вечір і смачну їжу. Коломийку затанцювали Віра Суфлер і Пітер Цепинський. Фотознімки спалахували під час і після танцю.

Одною із цікавинок бенкету була фото-будка. Учасники УПЛ мали можливість зробити фотографії у вигляді книжкової закладки із трьома фотографіями. І старші і молодші були задоволені такою пам'яткою.

Неділя була дуже сонячною і як раз добрий день для процесії. Високопреосвященнішого Митрополита Антонія зустріли учасники УПЛ, парафіяни та священнослужителі. Процесія пройшла від парафіяльного будинку до катедри де голови молодшого і старшого відділів разом іншими присутніми привітали владу Антонія із хлібом і сіллю та квітами. Божественна Літургія була дуже милозвучна під керівництвом п. Маркіяна Комічака. Завжди приємно почути ангельський хор катедри.

По завершенні Служби Божої новообрані управи прийняли присягу. Після чого всі завітали до парафіяльного залу на обід. Ситі і повні любові учасники УПЛ розпрощалися одні з одним до наступного разу. 66-та Річна Конвенція вже історія, але приємна історія. Велика вдячність відділу УПЛ м. Парми та парафії за проведення чудової Конвенції. Особлива подяка організатору конвенції Меланії Наконачній та прот. Івану Наконачному за їхню прикладену працю.

Новий посол США в Україні склав присягу

працював заступником посла США в Індії, генеральним консулом в Гонконгу, віце-консулом в Гондурасі.

Під час слухань в Комітеті Сенату з міжнародних відносин, що відбулися 20-го червня, Джефрі Пайетт пообіцяв, що у разі затвердження буде спонукати українську владу виконати усі умови ЄС для підписання Угоди про асоціацію, включно з припиненням вибіркового переслідування та звільненням колишнього прем'єр-міністра Юлії Тимошенко:

«Якщо мене затвердять, я закликатиму український уряд діяти негайно, аби скористатися історичним шансом здійснити надію щодо європейської інтеграції та виконати вимоги ЄС для підписання Угоди про асоціацію. Україна отримує величезні переваги від підписання Угоди про асоціацію, а особливо договору про

вільну торгівлю. І є певні умови для його підписання, зокрема припинення вибіркового політичного переслідування і особисто Тимошенко».

«Якщо мені пощастить і мене затвердять, моїм першим пріоритетом протягом перших тижнів буде працювати з колегами та мобілізувати дипломатичні зусилля, розпочаті послом Тефтом, аби спонукати президента Януковича увійти у двері, які перед ним відчинив Європейський Союз», - заявив Джефрі Пайетт.

Сенат затвердив Пайетта на посаді посла США в Україні 9 липня. Він замінить Джона Теффта, який приступив до виконання своїх обов'язків в Україні 20 листопада 2009 року.

У вівторок 30 липня у приміщенні Державного департаменту у Вашингтоні присягу на посаді посла Сполучених Штатів Америки в Україні прийняв Джефрі Пайетт. Новий посол планує приступити до своїх обов'язків в Україні в найближчому майбутньому, -- повідомляє офіційний сайт Української православної церкви США, яку на церемонії представляли голова Консисторії УПЦ США єпископ Даниїл і його помічник отець Василь Пасакас.

Після церемонії присяги новий посол звернувся зі словами вдячності до присутніх, серед яких були його дружина, діти і батьки.

Пайетт, кар'єрний дипломат, який попередньо

St. Andrew Cathedral

15100 New Hampshire Ave.
Silver Spring, MD 20905

Youth ministry took a trip to Bush Gardens, Williamsburg VA

Ukrainian Sacred Music Workshop Held at All Saints Camp

The seventh Ukrainian Sacred Music Workshop was held from Wednesday, August 7 through Sunday August 11, 2013 at All Saints Ukrainian Orthodox Church Camp in Emlenton, Pennsylvania. The course was sponsored by the Ukrainian Bandurist Chorus and the Ukrainian Orthodox Church of the USA and was held in conjunction with the annual bandura and vocal courses known as Kobzarska Sich. The participants of the Ukrainian Sacred Music were church choir singers, choir conductors, cantors, and choral enthusiasts of Ukrainian Orthodox and Ukrainian Catholic parishes. All participants had the opportunity to learn new things about Ukrainian sacred music, sing unique compositions, and become better vocalists.

The course was facilitated and lead by Oleh Mahlay (present artistic director and conductor of the Ukrainian Bandurist Chorus and former musical director of the Kobzarska Sich Bandura and Vocal

Program) and Rev. Protodeacon Dr. Ihor Mahlay (St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral of Parma, Ohio). The administrator of the course was Anatoli Murha (President of the Ukrainian Bandurist Chorus). The core curriculum for the course focused on presenting an overview of the rich history of the Ukrainian Church Music and singing selections of a wide repertoire of church music, normally not possible in the average parish setting. In addition to the basic curriculum, time was devoted to basic chanting technique and providing participants with an opportunity given for some conducting coaching. Lectures were given on the topics of Liturgical structure, place and beauty of the Sacred Arts, and instruction with practicum of choir singing and leading. During the course of rehearsing, the singers also had a chance to receive vocal coaching from conductor Oleh Mahlay.

Special focus for this year's seminar was the music of Oleksander

Koshyts, an early 20th century composer, and Hryhory Vereta, a contemporary composer and bandurist in Ukraine.

The tranquil setting of the mountains of western Pennsylvania on the banks of the Allegheny River, along with the conducive facilities and the beauty of a traditional Carpathian wooden chapel provided a perfect setting for such a spiritual and musically enriching course. The workshop concluded with the Divine Liturgy served by Father Paisius McGrath and Protodeacon Ihor Mahlay at St. Thomas Chapel. The responses were sung by the combined choir of the workshop along with participants from the bandura course, with some workshop participants having the opportunity to conduct the choir.

The dates for the 2014 UKRAINIAN SACRED MUSIC WORKSHOP have been set: Wednesday August 6th to August 10th, 2014. For further information and dates for future courses visit www.bandura.org or email imahlay@yahoo.com.

Перший дзвоник у школі Українознавства при катедрі св. Володимира

«Милосердний Господи! Пошли нам благодать Духа Твого Святого, що подає нам розум і зміцнює духовні сили наші. Щоб ми, уважно переймаючи науку, вирости Тобі, Творцеві нашому, на славу, батькам нашим на радість, Церкві й Україні на користь. Амінь.»

Так, схиливши коліна перед Господом, розпочали навчальний рік у школі Українознавства при Православному Катедральному Соборі Князя Володимира. Єдиною гармонією молитва і спів дітей, батьків та вчителів полинули у небо. Отець Іван Лимар поблагословив усіх присутніх: «Нехай Милосердний Господь оберігає Вас на тернистих шляхах наук і благословляє мудрістю, старанністю, послухом, а Ваша наполеглива праця приносить добрі плоди!». Початок шкільних занять у нашій школі - завжди свято. Хоч як не жаль розлучатись з літом, та кожен чекав початку навчання. Адже цей знаменний день дарує нові зустрічі старим друзям, відкриває їм нові шляхи і нові мрії; ласкаво запрошує до вершин пізнання новачків, яким ще боязно відпустити мамину і татову руку; виводить на фінішну пряму тих, для кого цей навчальний рік останній.

Церковна зала майоріла вишиванками, бантиками, квітами, усмішками... Під звуки святкового маршу ми прийняли в свою шкільну родину гомінке і непосидюче поповнення — першокласників! Чекає на них захоплююча подорож у глибини наук про свій рідний край, знайомство з багатогранною культурою нашого народу, з розмаїттям національних традицій, бо навчання у нашій школі проходить за цікавими програмами і підручниками з України. А поведе їх цими дорогами досвідчений колектив вчителів та вихователів, що вже багато років успішно виконують таке важливе завдання – сіють зерна знань, доброти, людяності у душах наших дітей, вчать їх вчитися.

Особливим було привітання директора нашої школи добродійки Лілії Лимар, яка по-материнськи

підкується про школу, про всіх працівників, про кожного учня зокрема. «Уже понад 50 років наша Школа Українознавства навчає нове покоління українців в околиці Чикаго рідної мови та культури. Я з великою приємністю зустрічаю людей, що закінчили нашу школу 10, 20, 30 років тому, і які чудово розмовляють українською мовою. Сподіваюсь, що і усі Ви, наші сьогоднішні учні, понесете ваші знання і вашу любов до рідної мови і культури у широкий світ, підносячи славу і честь української держави.... Я очікую рік, сповнений плідною співпрацею учнів, учителів, і, великою мірою Вас, дорогі батьки!»

Зі святом Першого дзвоника прийшов привітати представник нашої держави Генеральний Консул України у Чикаго, Андрій Іванович Праведник. Щиро дякуємо нашій кредитовій спілці Самопоміч за постійну підтримку нашої школи, зокрема нашого свята - після урочистої лінійки дітей і всіх присутніх чекала смачна перекуска.

Свято було змістовним, веселим і цікавим. Шкільний дзвінок, який вперше продзвенів цього року, покликав усіх у класи до нелегкої, але цікавої праці – здобувати знання. Ще у 12-му столітті Великий Київський князь Володимир Мономах повчав дітей: «Не лінуйтеся і щиро трудіться...Що вмієте – того не забувайте, а чого не вмієте – того щиро навчайтеся і використовуйте свої знання у християнському житті на користь ближнім.» Його завіти актуальні і сьогодні...

Учися, дитино. Бог буде з тобою,
З любов'ю тебе шануватиме світ.
Учися, щоб сіять добро поміж люди,
І житимеш вічно, не згине твій слід!

(В. Масляк)

9.7.13

Тетяна Шевченко

Чикаго.

Святкування 1025-річчя Хрещення Русі-України в Свято-троїцькій парафії м.Чіктовага Н.Й.

28 липня 2013 року в день Святого Рівноапостольного князя Володимира в парафії Святої Трійці Української православної церкви м.Чіктовага, Нью-Йорк відбулася непересічна подія в житті Української громади в околицях Баффало — перший Українсько-Американський фестиваль присвячений 1025-ій річниці Хрещення України. Відзначали величну подію християнської історії нашої України. Вагома подія збила християн разом, велика кількість людей прибула на святкування з околиць Баффало та Рочестеру, а також завітали гості з Канади.

Торжественну частину відкрив настоятель громади Святої Трійці отець Юрій Касьянов, який в своїй промові розповів присутнім про події, які відбулися 1025 років тому на святій Українській землі. В кінці промови він зачитав Послання Постійної Конференції Українських Православних Єпископів поза межами України з нагоди 1025-ліття

Хрещення Київської Русі-України і привітання організаторам та учасникам фестивалю від Генерального консула Генерального Консульства України в Нью-Йорку Ігоря Сибіга. Слово привітання від Української Кредитної спілки мала пані Тамара Денисенко, а також учасників фестивалю привітали священники з інших церков, які прибули на свято.

На закінчення торжественної частини всі учасники культурної програми в молитовному настрої заспівали «Отче наш» та «Богородице Діво». Після чого почалася насичена культурна програма яку представляли професійні гурти та місцеві аматори. Ведучий концертної програми Тарас Гурмак під гучні оплески представляв виконавців. Своім співом зачарували сестри Христина та Віра Лещинські, гурт «Мальви» та «Чічки». Танцювальні колективи з Торонто та Баффало показали надзвичайно гарні

українські та класичні танці. Видатний бандурист доктор Віктор Мішалов представив декілька своїх композицій та ще багато інших виконавців звеличували свято.

До самого закриття коли вже сіло сонце віртуозно грав гурт «Мозаїка» із м.Торонто. Багато праці в проведенні та організації свята зробили голова управи Віктор Зибай, члени громади Іван Рішко, Галина Антонішин, Юрій Лобур та інші за що їм щира подяка та низький уклін. Вишукані українські страви, гарна погода, чудова концертна програма і в такій атмосфері любові до ближнього пройшов перший фестиваль громади Української православної церкви Святої Трійці в м. Чіктовага.

Настоятель Свято-троїцького храму Української православної церкви в м.Чіктовага отець Юрій Касьянов

Урочисто святкування храмового свята Первоверховних Апостолів Петра і Павла в Кергонсоні, Н.Ю.

У неділю 21 липня Парафія Місії св. Володимира урочисто відсвяткувала своє храмове свято в церкві св. первоверховних Апостолів Петра і Павла. Місцева громада та гості зібралися перед початком Божественної Літургії у Храмі, щоб привітати Митрополита, правлячого ієрарха східної єпархії, Владика Антонія. За нашою українською давньою традицією з хлібом і сіллю вітала п. Ніна Дудар, а з квітами вітали Владика дівчатка, Зоя Щепко, та Вікторія і Наталія МекМікен. При вході до Храму Настоятель о. Юрій Базилевський вітав Владика з Хрестом та коротким привітальним словом.

О 10:00 год. розпочалася Свята Божественна Літургія, яку очолив Владика Митрополит Антоній. Владиці Антонію співслужили настоятель, о. Юрій Базилевський як рівнож іподиякони-семінаристи, Володимир Суканець, його двоюрідний брат Володимир Суканець і Едвардо Мауро Гогалвес. Як і що неділі у вітварі прислужували вітварні прислужники Степан і Віктор Щепки-Гамільтон.

Богослужіння в цей день було надзвичайно духовно піднесеним бо в цей день Місія св. кн. Володимира відзначала своє десятиріччя як також 10 річницю служіння о. Юрія в Божому винограднику. Хоч парафія була заснована ще в 60-тих роках, через зменшення парафіян і відсутність священника парафія перестала існувати. З приходом о. Юрія відновились регулярні Богослужіння. В літні місяці Богослужби відбуваються в каплиці св. кн. Володимира на Союзіці. Православні Богослужби влітку відвідують члени дитячих таборів, фестивалів, з'їздів товариств та семінари учителів українознавства. Хоч каплиця св. кн. Володимира належить до Союзівки

парафіяни з власних коштів та з поміччю українських кредитівок самі відновили каплицю, яка була в дуже запущеному стані. В літньому сезоні в каплиці відправляються весілля і хрестини серед прекрасної природи. В зимову пору року каплиця на Союзівці не опалюється і тому Богослужіння відбуваються в Церкві св. апостолів Петра і Павла.

Під час Богослужби співав парафіяльний хор під керівництвом п. Ганни Щепко. Пані Ганна з великим умінням керує хором після нездужання проф. Володимира Бакума. Вона обнімає також функції дяка і голови Парафії.

Після Божественної Літургії Високопреосвященний Митрополит Антоній виголосив проповідь в якій звернув увагу на значення відвідування церковних Богослужінь і додержування Божих і церковних заповідей членами нашої церкви. Після проповіді Владика вручив п. Ганні Щепко похвальну грамоту, за рекомендацією о. Юрія, за її ретельну працю в Парафії.

Святочне Богослужіння закінчилось многоліттям Владиці і молитвою за Україну. Святкування завершилися парафіяльною трапезою під чистим небом на подвір'ї отця настоятеля. Трапезу прикрасив своїм чудовим співом і музикою молодечий ансамбль "Коріння", який складається з парафіяльної родини Щепків-Гамільтон, а саме Роксоляна - скрипка, Зоя - віолончелі, Степан - сопілка і Віктор - бубон. Пані Катерина Гаврилук розповіла присутнім вірші про емігрантів.

Ще довго сиділи присутні парафіяни і гості спілкуючись поміж собою і насолоджуючись гарною погодою після днів спеки.

Parma Celebrates Ukrainian Independence Day

Парма Відсвяткувала День Незалежності України

On Saturday, August 24, 2013, on the occasion of the 22nd anniversary of Ukrainian Independence Day, the Ukrainian community celebrated with a parade through Parma's Ukrainian Village.

The parade, held for the 4th year, consisted of 55 units, including clergy and parishioners of St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral. St. Vladimir's representation began with the Cross, carried by altar boys and clergy. The UOL banner was carried by members of the parish Junior UOL chapter, followed by parishioners both walking and riding on a specially constructed float, to which were attached the church banners. The Ukrainian School children followed.

Three of Parma's High School bands joined the hundreds of participants in the one-hour long parade. State Road was decorated with approximately 100 U.S. and Ukrainian flags, hanging from utility poles. That one mile stretch of State Road in Parma has been designated as "Ukrainian Village".

For additional photos, go to the parish website at www.stvladimirs.org

У суботу, 24 серпня, 2013 року, з нагоди 22 річниці Незалежності України, Українська громада відсвяткувала цю подію парадом в Українському Селі м. Парми.

Четвертий рік під ряд парадом відзначається День Незалежності України в м. Пармі. В цьому році брало участь у параді 55 різних груп, включаючи духовенство

і парафіян Кафедрального Собору Української Православної Церкви США, св. кн. Володимира Великого. Процесія від Собору св. Володимира розпочиналася з Хреста, якого несли вівтарні прислужники і духовенство. Хоругву УПЛ несли члени парафіяльного молодшого відділу УПЛ. Після того, слідували парафіяни, які йшли та їхали на спеціально – збудованому возі до котрого були прикріплені церковні хоругви. Після нас марширували у параді діти нашої Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка.

Три оркестри від Середніх Шкіл Парми поєднали всіх учасників в одно-годинному параді. Сама State Road, головна дорога в Пармі, була декорована приблизно 100 прапорами Сполучених Штатів Америки та України. Одна миля State Road у Пармі, названа «Українське Село.»

Додаткові фотографії, Ви можете подивитись на нашій веб сторінці www.stvladimirs.org

*May God grant to them many,
happy and blessed years!*

His Beatitude Metropolitan Antony	October 06, 1985
Rev. Paul Szewszuk	September 22, 1991
V. Rev. Yuriy Siwko	September 23, 1982
V. Rev. Ivan Petrouchtchak	September 24, 1995
V. Rev. Roman Tarnavsky	September 27, 1978
V. Rev. John Harvey	September 27, 1974
V. Rev. Taras Naumenko	October 01, 1995
Rev. Borislav Kroner	October 09, 2010
V. Rev. Vsevolod Shemetylo	October 14, 1961
V. Rev. Bohdan Kalynyuk	October 14, 1989
Archim. Lev (Wawrzyniak)	October 16, 1994
Rev. Paisius McGrath	October 28, 2006
V. Rev. Richard Hawrish	October 30, 1982
Dn. John Charest	October 01, 2011
Dn. Anthony Szwez	October 19, 2003

Are You Your Brother's Keeper?

October 18-20, 2013

An opportunity for High School age (14-18) students to learn about the Church, and explore roles for their future involvement within her future. The Youth Sobor will run concurrently with the 20th Sobor of the Church at the Consistory Offices in South Bound Brook, New Jersey.

The objectives are to provide our youth the opportunity to:

- Better learn about the workings of our Church
- Provide input to the future of youth programming
- Gain knowledge through workshops
- Meet and form connections with fellow Orthodox youth

Participants must be at least 14 years of age at the time of the Youth Sobor.

All applicants must have a chaperone, and all accommodations must be arranged with the chaperone.

Registration Cost: \$120

Applications will be available at uocyouth.org and must be received by October 1st.

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE U.S.A. / УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В С.Ш.А.

AM I MY BROTHER'S KEEPER?

~~AM MY BROTHER'S KEEPER!~~

Sponsored by the Ukrainian Orthodox Church of the U.S.A.

Consistory Office of Youth &
Young Adult Ministry
PO Box 869
Carnegie, PA 15106
412-279-1076
uocyouth@aol.com

Ukrainian Orthodox
Church of the USA

College Mission Trip to Orphanages in Ukraine 2014

May 30 – June 14
Trip Cost \$2500

Join us in providing aid and comfort to the
special needs orphans in Znamyanka and Puhachiv, Ukraine.

For more information or to apply on-line at www.uocoyouth.org

Show the Face of Christ

Holy Baptism... as of 9/6/2013

Alaniz, Demetri Guthrie baptized and chrismated on June 2, 2013 in St. Mary Dormition Church, Jones, OK. Child of Ryan Matthew Alaniz and Viola Guthrie. Sponsors: David Hobza and Galina Melnyk Hobza. Celebrated by Fr. Raphael Moore.

Avdeyev, Aleksandra Sofia baptized and chrismated on August 16, 2013 in St. Mary Dormition Church, Jones, OK. Child of Sergey Avdeyev and Elizaveta Volotko. Sponsor: Ylyana Chernyak. Celebrated by Fr. John Salem.

Barnas, Ashton Mikita baptized and chrismated on July 27, 2013 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Andriy Barnas and Maria Podio. Sponsors: Vasyl Galiy and Julia Barnas. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Bauernfeind, Anastasia baptized and chrismated on August 11, 2013 in Holy Trinity Church, Goshen, IN. Child of Ryan Bauernfeind and Oksana Kovalenko. Sponsor: Nelya Novachenko. Celebrated by Fr. Silouan Rolando.

Bench, Maxim Andriy baptized and chrismated on July 27, 2013 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Ivan Bench and Vitalina Tsurkan. Sponsors: Vasyl Savka, Oleksandr Kuzyk, Sviatoslav Pivtorak and Iryna Dydyk, Lidiya Stechyshyn, Olga Bench. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Berko, Katherina Anna baptized and chrismated on July 18, 2010 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Serhiy Berko and Halyna Rudko. Sponsors: Alexey

Makeev and Ulyana Virlo. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Bolyukh, Ostep baptized and chrismated on August 3, 2003 in St. Andrew Memorial Church, South Bound Brook, NJ. Child of Yuriy Bolyukh and Olena Nitsevych. Sponsors: Igor Gritsayuk and Natalya Kochetova. Celebrated by Fr. Yuriy Siwko.

Braha, Andrew baptized and chrismated on July 14, 2013 in St. Mary Protectress Church, Philadelphia, PA. Child of Dmytro Braha and Halyna Besaschuk. Sponsors: Ivan Chervonyok and Tetyana Kredens. Celebrated by Fr. Volodymyr Khanas.

Chepyshko, Solomia baptized and chrismated on July 18, 2013 in St. Michael Church, Pinellas Park, FL. Child of Roman Chepyshko and Hanna Stetsko. Sponsors: Pavlo Stetsko and Heather Anastasia Gray. Celebrated by Fr. Ivan Petrouchtchak.

Chernychuk, Nikita baptized and chrismated on December 16, 2012 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Iurii Chernychuk and Tatyana Ivanova. Sponsors: Petro Parychuk and Tetyana Lysay. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Coy, Madeline Marie baptized and chrismated on August 4, 2013 in St. John the Baptist Church, Dixonville PA. Child of Mathew Scott Coy and Kimberly Marie Bobak. Sponsors: Walter C. Conrad and Wendy L. Bobak Conrad. Celebrated by Fr. George Hnatko.

De Puyseleir, Evah baptized and chrismated on August 2, 2013 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Koen De Puyseleir and Yana Orletska. Sponsors: Dan Orletski and Joke De Puyseleir. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Denysyk, Matthew baptized and chrismated on July 27, 2013 in St. John the Baptist Church, Portland, OR. Child of Mykhaylo Denysyk and Ivanna Symets. Sponsors: Igor Lakyviuk and Nadiya

Shushakova. Celebrated by Fr. Volodymyr Zinchyshyn.

Dilay, Mark Pavla baptized and chrismated on May 11, 2013 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Pavlo Dilay and Nataliya Dilay. Sponsors: Yaroslav Dzis and Dina Chernyak. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Dilay, Anastasia Pavla baptized and chrismated on December 25 2011 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Pavlo Dilay and Nataliya Dilay. Sponsors: Serhiy Drabchuk and Olena Slipets. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Dovgan, Solomia baptized and chrismated on August 24, 2013 in St. Andrew Memorial Church, South Bound Brook, NJ. Child of Rev. Vasyl Dovgan and Ilona Panasenko. Sponsors: Adrian Mazur and Khrystyna Chorniy. Celebrated by His Grace Bishop Daniel.

Dudyak, Anastasiya baptized and chrismated on July 14, 2013 in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH. Child of Roman Dudyak and Ivanna Romanko. Sponsors: Mykola Dudyak and Tatiana Romanko. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk, Fr. Yuriy Shakh.

Dunyak, Kevin baptized and chrismated on August 11, 2013 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Yevstakhii Dunyak and Viktoriia Kuchma. Sponsors: Evgeij Ermolenko and Valentina Ermolenko. Celebrated by Fr. Andriy Shelvakh.

Eschenbaum, Zenon Graham baptized and chrismated on August 3, 2013 in St. Michael & St. George Church, Minneapolis, MN. Child of Theodore Fredrick Eschenbaum and Natalie Katerina Prestwich. Sponsors: Alexander Charles Eschenbaum and Anna Kim Ostroushko. Celebrated by Fr. Evhen Kumka.

Gamska, Emilia Kateryna baptized and chrismated on August 11, 2013 in Holy Trinity Church, Bensenville,

CONSISTORY PUBLICATIONS

Family Memorial Book

Граматка

\$1.50 each

Order online
uocofusa.org

Service Book Vol. I

Службник Том I

\$34.99 - Big size 6x9

\$19.99 - Pocket size

Order online
uocofusa.org

IL. Child of Andrii Gamskyi and Anna Tokar. Sponsors: Oleksyy Koshelnyk and Anastasia Perevozchikova. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Grimes, Alekzander Richard baptized and chrismated on August 16, 2013 in St. Mary Dormition Church, Jones, OK. Child of Stephen Taylor Grimes and Olya Volotko. Sponsors: Sergey Avdeyev. Celebrated by Fr. John Salem.

Gumeniv, Sebastian baptized and chrismated on July 27, 2013 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Sergiy Gumeniv and Galyna Dzundza. Sponsors: Oleg Mykytin and Oksana Vasus. Celebrated by Fr. Ivan Lyymar.

Gykavchuk, Mariya Karolina baptized and chrismated on February 17, 2013 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Mykhailo Gykavchuk and Oksana Iakubovych. Sponsors: Roman Iakubovych, Andriy Shostak and Nataliya Lysyshyn, Nataliya Stupak. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Irodenko, Victoria baptized and chrismated on May 27, 2012 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Vasyl Irodenko and Ivanna Tabak. Sponsors: Ihor Rozhanskyi and Mariya Malanchuk. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Khariuk, Dmytro baptized and chrismated on March 9, 2013 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Stepan Khariuk and Khrystyna Kogut. Sponsors: Oleksandr Yantselovskyi, Bohdan Romanuk and Lyudmyla Zablotska. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Khudin, Phillip baptized and chrismated on July 6, 2013 in St. John the Baptist Church, Portland, OR. Child of Serge Khudin and Tatiana Pshenichnaya. Sponsors: Vitaliy Shavlovskiy and Victoria Shavlovskiy. Celebrated by Fr. Volodymyr Zinchyshyn.

Kinyk, Illyk baptized and chrismated on August 4, 2013 in Holy Trinity Church, Seattle, WA. Child of Bohdan Kinyk and Hanna Diachok. Sponsors: Iurie Lutenco and Lisa Fil. Celebrated by Fr. Andriy Matlak.

Klymyuk, Serjey baptized and chrismated on August 4, 2013 in St. Katherine Church, Arden Hills, MN. Child of Oleksandr Klymyuk and Nataliya Baranyuk. Sponsors: Serhiy Liubarskyi and Olena Klymyuk. Celebrated by Fr. Peter Siwko.

Korbutyak, Katherine Elizabeth baptized and chrismated on August 11, 2013 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Dmytro Korbutyak and Volha Amelyaniuk. Sponsors: Siarhei Kozel and Marina Manukyan. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

Korotayev, Nicholas baptized and chrismated on April 30, 2006 in St. Andrew Memorial Church, South Bound Brook,

NJ. Child of Vitaliy Korotayev and Tatiana Latysheva. Sponsors: Vitaliy Ishchenko and Svitlana Dubno. Celebrated by Fr. Yuriy Siwko.

Leal, Paula Marie baptized and chrismated on August 4, 2013 in Holy Trinity Church, Seattle, WA. Child of Henry Paul Leal and Lynn Marie Rich. Sponsors: Mykhaylo Stefankiv and Christina Gryniv. Celebrated by Fr. Andriy Matlak.

Lykhodid, Yesenia baptized and chrismated on June 29, 2013 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Hussain Almosawy and Ganna Lykhodid. Sponsor: Olena Gutsan. Celebrated by Fr. Ivan Lyymar.

Maluk, Michael Ace baptized and chrismated on July 6, 2013 in Sts. Peter and Paul Church, Youngstown, OH. Child of Michael Maluk and Jamie Groover. Sponsors: Hector Ramos and Eileen Ramos. Celebrated by Fr. John W. Harvey.

Malyshevskaya, Sofia baptized and chrismated on May 11, 2013 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Volodymyr Malyshevskiy and Nataliya Karpuk. Sponsors: Roman Pavlyuk and Svitlana Kutsiyan. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Nahurskyy, Daniel baptized and chrismated on August 3, 2013 in St. John the Baptist Church, Portland, OR. Child of Serhiy Nahurskyy and Nataliya Nahurska. Sponsors: Pavel Sosnivskiy and Oksana Kirnaz. Celebrated by Fr. Volodymyr Zinchyshyn.

Naumchuk, Emily Elisabeth baptized and chrismated on August 1, 2013 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Edward Naumchuk and Inna Kovtun. Sponsor: Galina Kovtun. Celebrated by Fr. Vasyl Sendeha.

Naumchuk, Maxwell Edward baptized and chrismated on August 1, 2013 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Edward Naumchuk and Inna Kovtun. Sponsor: Galina Kovtun. Celebrated by Fr. Vasyl Sendeha.

Norton, Peter baptized and chrismated on July 27, 2013 in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH. Child of Stefan Norton and Melanie Rausche. Sponsors: Adrian Rausche and Alexis Oryhon. Celebrated by His Grace Bishop Daniel.

Oryhon, Julia Rose baptized and chrismated on May 18, 2013 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Jeremy Oryhon and Ana Virginia Hernandez Pulido. Sponsors: Timothy Oryhon and Courtney Desmond Keuer. Celebrated by Fr. Vasyl Sendeha.

Perna, Xenia chrismated on June 22, 2013 in Holy Trinity Church, Trenton, NJ. Celebrated by Fr. Zinoviy Zharsky.

Polesoy, Dennis Emil baptized and chrismated on May 25, 2013 in St.

Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Dmitriy Tsukerman and Vlada Tykhonravova. Sponsor: Kira Vakulchyk. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

Reus, Katherine baptized and chrismated on July 27, 2013 in St. Mary the Protectress Church, Rochester, NY. Child of Oleh Reus and Tetyana Muzyka. Sponsors: Vasyl Synyshyn and Stephanie Altrui. Celebrated by Fr. Igor Krekhovetsky.

Romanyuk, Maxim Paul baptized and chrismated on May 27, 2012 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Oleksandr Romanyuk and Nataliya Chernysh. Sponsors: Dmytro Lakhman and Lyubov Myhasevych. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Rozdolskyy, Dmytro Matthew baptized and chrismated on July 18, 2010 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Mykola Rozdolskyy and Zoryana Pleskun. Sponsors: Dmytro Maksymyak and Iryna Lyuta. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Rozdolskyy, Oleksandr baptized and chrismated on July 13, 2008 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Mykola Rozdolskyy and Zoryana Pleskun. Sponsors: Volodymyr Rozdolskyy and Natalia Sladkowsky. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Savchuk, Magnolia Grace Katherine chrismated on July 21, 2013 in St. Michael Church, Pinellas Park, FL. Child of Igor Savchuk and Janelle Southal Waters. Sponsors: Richy Wizniak and Iryna Sckrobowski. Celebrated by Fr. Ivan Petrouchtchak.

Shpirka, Elizabeth baptized and chrismated on July 6, 2013 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Ivan Shpirka and Liudmyla Melenchuk. Sponsors: Nazarii Semeniuk and Kateryna Holeybovska. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Sito-Bilyk, Alexander Michael baptized and chrismated on July 13, 2013 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Michael Louis Sito and Iryba Bilyk. Sponsors: James Andersen and Olena Zacnozna. Celebrated by Fr. Ivan Lyymar.

Vasilevsky, Emma Clare baptized and chrismated on May 12, 2012 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Sergei Vasilevsky and Oksana Dnes. Sponsors: Paul Martini and Julia Martini. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Vasilevsky, Ethan Cole baptized and chrismated on July 18, 2010 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Sergei Vasilevsky and Oksana Dnes. Sponsors: Nikita Postovalov and Julia Martini. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Vintonyak, Andriy baptized and chrismated on December 16, 2012 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Ivan Vintonyak and Oksana Ivasyshyn.

Sponsors: Sergiy Spyrdz and Galyna Sheremet. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Vitrenko, Matviy baptized and chrismated on July 6, 2013 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Yuriy Vitrenko and Marharyta Maimeskul. Sponsors: Anton Uspenskiy and Maryna Pavlichenko. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

Yashchyshyn, Arthur Yaroslavovich baptized and chrismated on August 9, 2009 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Yaroslav Yashchyshyn and Tetyana Shurda. Sponsors: Victor Gorloff and Olga Bezverkhnyy. Celebrated by Fr. John Lyszyk.

Yavir, Max baptized and chrismated on June 29, 2013 in St. John the Baptist Church, Portland, OR. Child of Oleh Yavir and Oksana Smeretskiy. Sponsors: Victor Smeretskiy and Lyubov Mashchakevich. Celebrated by Fr. Volodymyr Zinchyshyn.

Zaderej, Andrew Nickolas baptized and chrismated on August 24, 2013 in St. Nicholas Church, Troy, NY. Child of Pavlo Zaderej and Anya Zinchenko. Sponsors: Daniel Petroff and Tamara Zaderej. Celebrated by Fr. Wolodymyr Paszko.

Zaychkovska, Thaisia Nicole baptized and chrismated on August 17, 2013 in Holy Trinity Church, Seattle, WA. Child of Mykola Zaychkovskyy and Olha Shalya. Sponsors: Taras Mikhalevich and Olga Drogomiretska. Celebrated by Fr. Andriy Matlak.

Zimmer, Sophia Halina baptized and chrismated on July 13, 2013 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Paul Zimmer and Natalie Terlecky. Sponsors: Greg Terlecky and Areta Rogers. Celebrated by Fr. Ivan Lymar.

Holy Matrimony... as of 9/5/2013

Ryan Matthew Alaniz and Viola Anna Guthrie in St. Mary Dormition Parish, Jones, OK on June 2, 2012, witnessed by David Hobza and Galina Melnyk Hobza. Celebrant: Fr. Raphael Moore.

Robert T. Donnelly and Tatyana Ivko in St. Vladimir Parish, Philadelphia, PA on August 31, 2013, witnessed by Michael Donnelly and Irina Ivko. Celebrant: Fr. Volodymyr Khanas.

Yevstakhiy Duniyakh and Viktoriia Kuchma in St. Volodymyr Cathedral Parish, Chicago, IL on December 12, 2012, witnessed by Vadym Dvoryansky and Ivanna Klos. Celebrant: Fr. Ivan Lymar.

Andrew Kleinke and Natalia Kushnir in St. Michael & St. George Parish,

Minneapolis, MN on August 24, 2013, witnessed by Phil Virden and Daria Kushnir. Celebrant: Fr. Evhen Kumka.

Alexander Konovalow and Anna Koziar in St. Mary Protectress Parish, Philadelphia, PA on May 18, 2013, witnessed by Karlo Fanchiki and Grace Maslanka. Celebrant: Fr. Volodymyr Khanas.

Petro Ksondzyk and Mariya V. Sydorenko in Holy Trinity Parish, Seattle, WA on July 13, 2013, witnessed by Vasiliy Boulytchev and Galina Ursachii. Celebrant: Fr. Andriy Matlak.

Nazar Zaychkovskyy and Olga Drogomiretskiy in Holy Trinity Parish, Seattle, WA on July 20, 2013, witnessed by Paul Kunitsa and Sofia Drogomiretskiy. Celebrant: Fr. Andriy Matlak.

Bratkiv, Raisa of Inverness, IL on July 3, 2013 at the age of 72 years, officiating clergy Fr. Ivan Lymar of St. Volodymyr Cathedral Parish, Chicago, IL.

Cenesky, Dorothea of Binghamton, NY on July 18, 2013 at the age of 90 years, officiating clergy Fr. Ivan Synevskyy of St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY.

Demetrios, Mary of Austintown, OH on August 25, 2013 at the age of 93 years, officiating clergy Fr. John W. Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

Dydyk, Maria of Brooklyn Center, MN on August 21, 2013 at the age of 80 years, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael and St. George Parish, Minneapolis, MN.

Fedoruk, Marie of Brookfield, OH on July 16, 2013 at the age of 89 years, officiating clergy Fr. Andrew Gall of St. John the Baptist Parish, Sharon, PA.

Godla, Frank of Perryopolis, PA on July 13, 2013 at the age of 91 years, officiating clergy Fr. Joseph DeStefano.

Gorbacheva, Tatyana of Colonie, NY on July 4, 2013 at the age of 50 years, officiating clergy Fr. Paul Szewczuk of St. Nicholas Parish, Troy, NY.

Harris, Ann (Bohartzuk) of New Britain, CT on June 12, 2013 at the age of 85 years, officiating clergy Fr. Andrii Pokotylo of Nativity of the Holy Theotokos Parish, New Britain, CT.

Hryhorciw, Natalia of Brooklyn, OH on July 23, 2013 at the age of 89 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny, Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH.

Kerr, Mildred J. (Millie) of Greensburg, PA on June 16, 2013 at the age of 62 years,

officiating clergy Fr. Robert Popichak of Holy Ghost Parish, Slickville, PA.

Klym, Jr., John of Johnson City, NY on July 22, 2013 at the age of 90 years, officiating clergy Fr. Ivan Synevskyy of St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY.

Kresicki, Mary Syrko of Rochester, PA on August 15, 2013 at the age of 98 years, officiating clergy Fr. Michael Kochis of St. Vladimir Parish, Ambridge, PA.

Krywonos, Rita Kay of Ransomville, NY on September 4, 2010 at the age of 69 years, officiating clergy Fr. Mykola Krywonos of St. Mary the Protectress Parish, Rochester, NY.

Kyrnitszke, Katherine of Kirkland, NY on August 2, 2013 at the age of 87 years, officiating clergy Fr. Ivan Semko of St. Mary Parish, Herkimer, NY.

Matta, Walter R. of Monessen, PA on July 22, 2013 at the age of 71 years, officiating clergy Fr. Roman Yatskiv of St. Nicholas Parish, Monessen, PA.

Mysyk, Maria of West Chester, PA on July 2, 2013 at the age of 90 years, officiating clergy Fr. Volodymyr Khanas of St. Mary Protectress Parish, Philadelphia, PA.

Niepritzky, Boris A. of Maplewood, MN on August 27, 2013 at the age of 87 years, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael & St. George Parish, Minneapolis, MN.

Petryna, Hryhorij (Gregor) of Hammond, IN on July 27, 2013 at the age of 91 years, officiating clergy Fr. Raymond Sundland of St. Michael Parish, Hammond, IN.

Polomoscianik, Stella of Whitesboro, NY on August 24, 2013 at the age of 79 years, officiating clergy Fr. Ivan Semko of St. Mary Parish, Herkimer, NY.

Raniuk, Anna of Boston, MA on July 1, 2013 at the age of 89 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Saftiuk, Wasyl of South Bend, IN on July 29, 2013 at the age of 98 years, officiating clergy Fr. Silouan Rolando of Holy Trinity Parish, Goshen, IN.

Shyjka, Antonia of Parma, OH on August 4, 2013 at the age of 91 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny, Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH.

Vlasich, Maryann of Munster, IN on August 15, 2013 at the age of 72 years, officiating clergy His Eminence Metropolitan Antony. She was a member of St. Michael Parish, Hammond, IN.

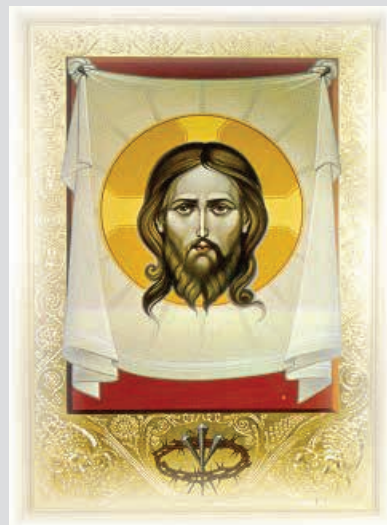
Zebel, Walter of Youngstown, OH on July 15, 2013 at the age of 88 years, officiating clergy Fr. John W. Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

Zura, Borys of North Royalton, OH on July 8, 2013 at the age of 87 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny, Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH.

Please remember in your prayers... Просимо згадати у Ваших молитвах...

SEPTEMBER - ВЕРЕСЕНЬ

21st 1953 -	PROTOPRIEST LEON KUSHNIR
3rd 1954 -	PROTOPRIEST MYCHAJLO KASHUBA
27th 1960 -	PRIEST TIMOTHY MACAR
24th 1966 -	PRIEST MYKOLA RYBACHUK
30th 1969 -	PROTOPRIEST WOLODYMYR LEWYTZKYJ
23rd 1971-	PROTOPRIEST ANANIJ MIROSHCHENKO
23rd 1972 -	PRIEST MICHAEL KRAWCZUK
12th 1974 -	PROTOPRIEST DAMIAN OLGIN
18th 1974 -	PROTOPRIEST ANTONY STANGRY
21st 1983 -	PROTODEACON MICHAEL OLHOVY
2nd 1984 -	PROTOPRESBYTER MICHAEL YAROSH
14th 1986 -	PROTOPRIEST ANDRIJ KIST
24th 1988 -	PRIEST IHOR ZBOTANIW
10th 1990 -	ARCHIMANDRITE ADAM BURHA
27th 1991 -	PROTOPRESBYTER NICHOLAS FEDOROVICH
29th 2008-	PROTOPRIEST JOHN KRESTIUK

OCTOBER - ЖОВТЕНЬ

2nd 1952 -	PRIEST STEFAN MOSIYCHUK
9th 1960 -	PROTOPRESBYTER VASYL WARWARIW
22nd 1963 -	PROTOPRIEST JOHN ZAYATZ
19th 1966 -	PROTOPRIEST MYKOLA CZERNIAWSKY
8th 1975 -	PROTOPRIEST MICHAEL KOCHANSKY
15th 1976-	PRIEST GEORGE YAHODSKY
24th 1979 -	PRIEST THEODORE BORECKY
8th 1981-	PRIEST BORIS ARIJCZUK
20th 1985 -	PROTOPRIEST LEW OPOKA
17th 1988 -	PROTODEACON YURIJ KORSUN
16th 1992 -	PROTOPRESBYTER JOHN DANYLEVICH
19th 2003 -	ARCHIMANDRITE ANASTASIJE
5th 2004-	PROTOPRESBYTER PAUL HRYNYSHYN
5th 2004-	PROTOPRESBYTER SERHIJ NEPREL
3rd 2005-	PROTOPRESBYTER THEODORE FOROSTY
28th 2006 -	PROTOPRIEST MYKOLA NEWMERZYCKYJ
11th 2007-	PRIEST WOLODYMYR BOROWSKY

Вічна пам'ять!
Memory
Eternal!

Orthodox Christian Bible Studies provides free multimedia resources that are formed - and informed - by the Holy Tradition of the Orthodox Church.

With our Bible studies you can plunge into a book of the New Testament, looking at the biblical text and its historical background, and learning how the biblical truths you learn can transform your life.

www.uocofusa.org — www.orthodoxyouth.org

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

HARVEST FESTIVAL

Saint Mary Parish, 54 Winter Street
New Britain, CT
Saturday, October 12 9 am. - 2 p.m.

4th Youth Sobor

South Bound Brook, NJ
18-20 October, 2013

20th Regular Sobor

"Am I my brother's keeper?" (Gen. 4:9)
"Чи я сторож брата свого?" (Бут. 4:9)
South Bound Brook, NJ
17-20 October, 2013

**Winter Mission Trip to
Ukrainian Orphanage**

21-28 December, 2013